

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.

Zespół (fond) 4.

Zbiór rękopisów Biblioteki Baworowskich

Dział (opys) 1

1459. Pelczar Tomasz ks., Wiersze z lat 1874-1889.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська бібліотека
АН УРСР

ВИДАЛ РУКОПИСІВ

№ 06 1459

N° 1459

VIII. C. 67.

Ks Tomasz
Pelczar

Wzrost w 1874-1876
Mrode

Z księgozbioru
Stanisława Spittala
Dział, _____ No, _____

Z księgozbioru
Stanisława Spittala
Dział, _____ No, _____

H. -

L. Sprittal. K. K. 363

28. 3. -

2

Wigilia
Bożego Narodzenia 1874.

Hej! chci skromnie cześć wyrodki
I nikogo nie pomarzy,
Słyszec jednak nie zaszkodzi,
Wszyst piosenka pójmie a idrzy.

Płynie a idrzy pierwszą całą
O Wigili nię ja wramsci
Na pamiątkę wiermie trwała
Wkładam dla się i Cygancki.

Le jest skromna sam to exuja,
Tak gawęda w chłopstkim domu,
Lecz ja sobie wyśpieniuję -
Leczone mówię - a nie komu....

Z księgozbioru
Stanisława Spittala

No, ...

Nie tak to tam ike na swiecie
 Tak to wyple prawia, sobie,
 Ze wiod iycia wiezi kamiecie
 I dopiero dobrze grobie.
 Wymawia czasem nicz mglami
 Liza odzieje, a gramami
 Ryknę chmury, ie ai skaty
 Rozwieraja sie w karaty;
 Ale zato wż milozego,
 Co stozdzego od tej chwili,
 Wiady w majn stowite kwili
 Wiod gaika rozsozonego?
 Wtedy to sie mawy, iyje,
 Liery gwiazdki na stielicie
 Monie jako motyl pije -
 Ach to iycie - stozkie iycie!

Loto ronnier skwarom xionie
 I cziek nie raz nim pijany
 Blednie, slabnie ni bym skonie
 Ptarmyk swiatla nichrem granay;
 Ale kiady refir rionie
 I och wski xlane potom.

Proto troje s! jui psonie
Takto gwiazdka s!o s!otem,
Lub jak rubin na lamure,
Co s!iz, uniebiwo lórn purpurre.
I s!wiat caty-ci s!iz, cieory
Pi eniem p!es r!st-szumem wody,
Porzekiem p!ocerótki w dnie pogody
Która po mió! wiatrem spieory
Wraz z motylkiem, który m!ogótkiem
Na s!rozydetkach p!óymie dalej
N!by nieglare s!icim wódkiem
W lamronij p!óymie fali.
A wiec k!idy s!iz, to s!ieje,
K!idy liwko enij p!ogody
Tak s!iz, s!ó!tko do s!iz, imieje,
K!idy takie dnie pogody
S!iz, i w s!karniem naszym lecie
Czyj mie s!ó!tko r!jé na s!wicie?!

Toz i ja jui miadem p!accie
W rarniej wiosnie, w s!karnem lecie
Chwile s!ote i wspaniale
Choc!e s!is! w k!rym s!ow, s!eic cate...

4

Tak jest! miotam, gdym po stopie
W biatym sknurce plynął sobie
I jwi stwy małe sktopie
Lierzy gwiazdki w sermiej sobie -
Tam ja miorował a amiotawie,
Co w smych stoniach mieli wieńce
W wienicach korfy ze strunami,
Które serce me piceie
Kapeńmiaty stotka wonia,
Gdy dzis' tylko echa sermonia;
Otak - sermonia, bo te chwile
Jako stotka jakas' mora
Mleciaty i w mogile
Dzisiaj wrymnie, a snów crera
W wrymnie wrymnie
Pod marmurem zimnym kona.

Dzisiaj mi jwi nie sotoTem,
Ani orsem, który skrupitem
Prze sknurcy nad padotem,
Lea przepiorka, która a byttem
Niny seperse spierma a cicha,
Mbo wacrej wiszka wryjaha -
Dzisiaj mi jwi nie stowikiom

Ni kanarkiem, ani koscem,
Lecz kłuszącym wciąż wryzkiem,
Co drobninuchym swoim głosem
Lamentuje jakos świnie:
Niby wrochno, niby epigramie.

Bo i trudno, kiedy stępną
Letnich wiatrów jesiń wależy
Najwidoczniej okazy
Kiedy gwiazdki, które strzegły
Swoją piosenką w tęczu purpurze
Dziś poblaskie na łamie
Drewnia, cicho przy kaiszeru
I w Krym i w Korym...
Tę i matka z gustem z wiosną
I nie raczy swą miłością
Płonącą kładzie mi, o świecie
Ni wieczerem wlewa mi wycie
Tęj miłości, którą prąmie,
Gdy na ścieżka kładzie skromie
Pocasznek; lecz w mogile
Spri i ledwo w sennej dobie
Dy sirocie strze mi
I snów drewnie w zimnym grobie.

5

I pátce hmiatki reeschty marnie
A ris' tylko kroyjnyk w ciernie
Cety strojny oko bawi,
Gdy dech upad w priorty stawi.

Lece i w tych dniach nie pogody
W tych upadkach letnich otmarow
Nam godiny sta osody,
Gdzie nie czyje tych ciexarow,
Ale smorem sreczajia erare,
Ktore poi moje serce,
Po w nich stycze piewnki stare
I piewnosc snow kobiece
Wonnym kwiatem przytrojone
I gwiazdarski wiry strafow
Swiattem stonice przybudzone
Widz, erarem w morza wirow....

O tak! bo ten, co nawieli
I miłości nasiał ziarno
Z wiara w sercu, ten, gdy panno
Wyciera mego tu krali
Stabe sity tak obliwa
I Take tylni wycera,

Ze udivignę, cieżar przyja
Ow nowego znaki przyzniera
I nie ruce, go na wieki,
Chociaż ostre kandy grzysta,
Lecz pomiosę, wciagi i ochota,
Aż się zawa, me powieki.
Gdy zaś użabna, me rotana
I coto się, skapie i pocie
Wzrost, i pomoc tego Pana,
Który, nawist na Golgocie.....

Lecz już przysiężmy do Wigilii
Z tej wyjąmy, w której kwili
Stabe ptasie rozialone;
Wojdymy tedy odobione
Dwienko zlotem barri oko
I zadenia się, gęstoko.
Onoć siwizama swym ciele:
Póine figle - swiatet wiele
Co ciemności Tamias fale
Ollómiechniste barvia, ory,
Albo kapria, się, w kryształe

6

Tak goiardiowski najśniejszy,
Widimy kiedy rzeczy skorne,
Proste, zwykłe, a nairone;
Kiedy serce i serceota
Owa wielka poloka enota
Rozprzeustrzenia domu ściany,
Bo jej narozie gość kochany,
A nie widimy w progi enoty
Kiedy starym obycrajem
Piny kolendie miacióo stoty
Pynie stotko jakby majom.

Toi jivi jestem na wieczore
W stotym sosie i humorze,
Bo tu wozetko pny optatken
Pynie mlekiem, miadem pynie
Ze jivi sardisx mity bratken,
Ześ u Polan na gozinie.
Niec się ryje snem diecizcia,
A sen diecka stotki stoty,
Bo diecina wóró raíniscia
Niecina smutku ni tróknoty,
Ale tylka serce ście samo,

Alc tylko nómiesch błogi,
Po z rozkosia prawi rano,
Łe stat przy niem anioł Trogi.
Wiercisz, ryje i nie reicha,
Ale głośno i wesolo;
Nikt nie myśli, nikt nie wzdycha
Hmno, gwarzy na okolo.
Jeden prawić koncept jaki,
Drugie parsknie na to śmiechem,
Trzeci anonem spicere raki
Czmy, wiat - nad biclichem
Wryknie sobie i wychyli,
A anów inny się prymili
Do Takoci, bo Takocie
Ciwikich prokus budzą procie.
I tak kairyci się cieszą,
Dowcipuje, dogaduje
To jwi prawi, to jwi smieszy
To anów stowom przytakuje
Stowem kairy, jaso w maju
Petry motylek, bab w strumyku
Rybska, albo ptasce w gaju,

7
Lub jak pavel na klavírku
Mesó, kontent, ie nie wieciat
Ile régar jwi powieciat
Dybkich govin.

Wtém ktos z cicha
Wpruwjokoju srepere wudyha
Lez nie wchodki - czy siz, bwi?
Nie wiem, - lez na drwiami stoi...
Lez ie gościa przyjać treba,
Bo w Wigilia, to gość z nieba
Wie prosimy, by wejść naryt
Alej kiero, com robawyt:
Czy muryntki, czy cyganki, ...
Dowię na tem, iem robawyt.
Wie prorymam pogadanki
I zeprosam słowem: „proszę,
La mra, no racy „proszę, proszę,
I jwa wchodki, lez ktos wchodki?
Jakas krasna nie na iarty:
Strajna pistnie - wrobach kasty
Wie cyganka ... wrokiem xrodzi...

To i dobre - co' myrrovy:
Jaka frysrovc' si, usmiceha
By kvitnaca vsrov' podravy
By ci omista? Ona vedycha
Imnie recere: „ja ne anajn
Doci, ne umroce pan po majn.
O tak panie - tak po majn
Bo tak mivica moje karty,
A gvy mivica to nie karty...
I to umroce vobeym kraju...“

Takto vobeym?! Alom jak gromu
Strajk si, rozlezi: v ogien v dom!
Ogien v gore! ogien v stonie!
Pisar! ogien! stoma padonie!
Mie jak straza v obramgriem
Spieszym gasi ogien v stonie,
Gasi, brodic po pdomieniu
Leex v pad ogien vrie, si v domie?

- O to jeden v goici gromie,
A goic' v acny, a goic' mity

Wiać zapach i wroje stonie
Zapach i z zapachy.

Trudno tedy trzymać Dalej,

Boi to ogień parry, pali

Trza w re wencie - krótka rada -

Lece gwiezi proccie czy kto zgadnie?

- Trzicie w stonie, myślenie rada ....

Wszakie stoma ognia proagnie ...

Wise i rusca jeden trwozi

Na postoge, a na postogi

Stwie w stonie, a tak, gore

Teżnem echem pestr i gore.

Lece w momencie która uwierzy

Gwiezi jarkoby pompiery

Przygasili ogień w domu

Ale mówić nie ma konan,

Bo się, rozycy zamysłeli

Takby jaskie trostki mieli.

Teżem tylko się nie tuncit,

Ani kroska, ni się skaryt,

Chociaż xanim ogień wencit,

Płomien ree mu poparyt,

Alle vrsnem Dwid' mospanie,
Pratať figle i riartomaf,
Ke puzestrasnyť sklime panie,
Gry go ogien' pucatoraf.
Lece nie riarty mcaťem stovie
Byťy pani somru a g'ovie,
Gry dostrucg'a, ie na Hori
Pachyze vybiegť. Nise na skroni
Smutek seiat' jakis' vrozgi,
Ke puzatať puzna tuzogi:
"Goscin! moie puzere, boli-
coi puztorije, coi pomorie?
Moie vody - moie soli -
Dy shivy - oh moj Povie!
Moie plaster, choiby a blota,
Bo na jutro rana b'zie "
Tak kvihila pani stota,
A gosic na to "nie nie b'zie,
Ale puzechmie tak do rana,
Ke puzi skladu kedy rana!"

9

J Cyganka, coś mi nie wie
Ow to widac po jej nosie:
Lam iast wrócić o przyszłości
Nie chce nawet o przeszłości
Nie powieścić, ale marzy
Mato mówi - mato gwarzy.
Chemni myśli? szadną trudno,
Luz jej smatno - czy jej mudno
Nie wiem tego - boć, nie składa
Karty niesiere - nie nie gada.
Toi ireszta cegroś stucha
Ni tu magle iś, chychota
Kto? Cyganka i do ucha:
"Kataplaxny - meere - x blota!"
Kataplaxny x blota - x blota!
Wrychriem hurmq i haśsem
I tak unow chwiła otola
Lagocita x gronie nassem.
Kataplaxny x blota - x blota!
A wie wana iś, sagoi
Toi jini radoic i ochota
Wrypnike krajy - garsto poi....

Marqy - foi, radošič u domnu
Góra, škerivošič - góra, enota,
Le na ranc, potroyjonn
Kutajlarny panis bčota
Prytozija, a tak nagle
Potaržeša smutku nagle....

I jix radošič - bramie gitary
Demonia flety - tańca, pary:
To jest lalki, mirlé²⁾, loki²⁾
A piosenki jvd vltobki
I křevem symor, co jak chmury
Ať srebrlujá góšiči do góry.
Šarycnornu granasobie
Tak to bwxie, gny a osoba
Mita ročrat viac vypravnie..
Ale puccioxi, cry kto agadnie
Co ja robiž, w owěj puvne?
- Oto jistom w ročhorovke
I ma Cyganku, co mi w rózny
Kromie piskněj měj pvdovny.

¹⁾ mirla botka - ²⁾ lok pisek pvdovny.

Tu mi mite, a co' guiccie,
 Co' dolega nie na karty,
 Bo chwi' stołko ryci na s'wicie
 Mnie smiere' wieszcza wrocie karty.
 Ale niech tam! smiere' nie sroga
 Owszem mila - owszem droga,
 Po re s'wiata tej Golgoty
 Gwie' drewnianej krusicy atoty
 Partii guiccie - ona wznosi
 Wyzej Lucha, rzed nie s'pycha
 Nitosc, kiedy c'woniak w' d'ycha
 I krusicy m'nie w' ryciu nosi...

Lece z tej rady, chwi' tu mite
 Do domu wrócić nam wyffada
 Bo z p'otnoy s'wie' wybito
 A i trzecia zapowiada
 Trzi skazowka na zegarre;
 Nic abieramy swe bagare
 To jest szopy¹⁾ i co nasze
 Byj op'noćie swe pod dasze.

1) szopy alias p'rasure funduszone

Wtem gospodarza nas wtrzymuje
Dziwe kumpnie i ustaje
By wuegrzai garoto, eroto
I francieci w dom wesoto,
Wec prijemy na przemiany
A stat „wirat“ wdiscerniw echem
Odbramienaja domu sciany.
Tsi, gory mids, takie bytki
Koriz, sobie wta usmiechem,
Ze ucyrim trzy przybytki.
To i zgoda! ucyrimy,
Lecz alla gości bedie trzeci
I do domu nie pojedziemy
Ati uonecoko swiat oswieci.
Wtroick nas' piernoych miszakai budie
Gospodarstwo i Cyganika
I pic' bediem przy gawedzie
Wozycy razem do poranka.
At nie zgoda! wozycy razem.
Ucyrimy trzy przybytki
I zostaniem z gospodarzem

Test gwień mieszkac' - są najróżni! 11
Gdy nas' po trzech ma to ludzie
Bez ogródkie rzeźnikiem śmiało:
"Ja nie pitem n' pierwszym rzędzie"
"I ja takie - lub ja ma to!"
A tak wrócim' aż oświecie
Zgoda! zgoda! - śmiechy n' koto-
Niech nam ptynie bógorycie,
Tak n' Wigilię, wciaż wesoło...!"

Tak to byto... Tak to byto...
Lec' nicotety... się skończyto
Tak son wiecha, gwy jutrzenka
Lrona wglądnie do okienka.
Tak... to do dom' się wyprasto
I odinnac' co się, ja to,
Co się, pito, co gwarzyto,
Co dygotało, a kim się, byto.
Ale w domu jakos' miedno,
Trawo, kimnie - rasna, trudno
Czortawera, biedy jakies' licha" 1)

1) licha, wróba Cyganki.

Wciąż się cionę do mej drogi,
Toi w tym stanie - w tej katowni
Wypromi Boga głośno, aicha,
By sen został, lecz nie uflył,
Bo sen udał, a mogiła
Z czerwym kryciem w orzech stawa
I praca niemu niemu napawa.

Wciąż się badam, co to znaczy -
Wszak me toie niepokój przenie,
Aż myśli srebrna mi to maczy,
„Że wśród kryjów tu na świecie
Lubi przepadło a boiej roli
Wciąż cierp bracie, chociaż boli.
Cierp, bo tylko a tem astringa,
Piewy, chociaż barki bola
Lutek się, a gadka a boia wola
I nie szemrze, choć a ów stringa
Lec przepływie, boś kłóćcem,
A Ameryka praca, płaćcem! „

Ha... gdy cierpieć to i zgoda!

Mnie głowa nie przebieje,
 Pierdyś bawie xnow progada,
 Do nadzieje, serce iyje.

Wtem nasypram pociosony
 Ze aniknety a crote chomny,
 Ai ten jakies kunki, wrony
 Powlatuja, het do góry
 Takby ciem sunkai' chciaty
 I jwim górze zakrakaty
 Schrypsim garwtemi priesni progrebny,
 Toi po ostrym spiesze siniegn
 Tni na nimi. One kraexa
 To raz głoins, to raz cicho
 To sig sinieja, to xnow pšacra
 Tak pzecht, te jakies licha!
 One naproód ja na niemi
 Spiesze, tyio, niawidziany;
 Wtem na kraicach xionek rionni
 Etota xona, pnyfadiany
 Zapowiadajcie jwi stonice
 Wyprawito na swiat gonice,
 Prud ktorymi xrama mary
 Pochowaty sie, x pieczary...

Wise jiri spokoj - etońce ptonie,
Ftasuci pironki wyspionija,
A kwiatnaxki w kice zne romie
Pomaronkach rosypnija
Tak novero i mitosnie
Tem jiri myslai: „kijje, „wiosnie“

Teden tylko kwiat mielioski
Twi od rana meiji eis miami:
Gionks schyla, romi teksti
I zatapia owka nixerii.
Twi ja pytam, co to znaczy
Ze i „jego stwar ogroden
Asi on biedny mi stornary,
Ze przyczyni miatry smutten....
Wise proiesam - smutek xnika;
Lecna „oown jiri nie iiscka,
A twarxycka unow nesota
Punca skiem do okota
I tak bawi - tak zachnyca
Jako gwiazdka, gij prywienica
Leglarowi, który „todi
Po owkle miodrom more brudei....

Tjwi stonice wciasi srebrkuje
 Powar mycij na powstoware,
 Lujytk jwi nie lamentuje
 Lecz robaczkoj sanka u korze
 I szersibiny, gdy na iwicie
 Wiatr anycisra i kamiecie.
 Te nas czerwonych pitalow stara,
 Wtoreme imie turoge, niwoty
 Nagia burra, jak kashada
 Tjwi w rosytk, wieczna prosoty,
 Et choj jeszere swara, wrasem,
 To za lasem - to za lasem.....

Et i tak to na tym iwicie
 Tjwogoda i kamiecie
 Tak dzieci a nosa, razem idja -
 Dziel ci stonice promytk a gory
 Lisnie w sere - jutro bija
 Straszne gromy a czarnej chmury.
 I te Tjwiej gosawu w dnory
 Nixi stordace dnia godziny:
 Pro stordace wsirod katnory
 W Hadesowu het gjsbiny

Rajmębszego pędem kota
Mlatufer. Wier tak skwarne
Dnie iymota, jako smota
Liagna iiz nam, ai tomarne
Lycie Jan Bóg preciać racy
I zakonicy bieg tułacy....

Presata nie dier, bo i rōie
Wierna, w oknarach, a na piaszku
Krona strumyk, jak dieri octmorse
Szarej nowy, a noc w blaoku
Atotej rowy w okamgnieniu
Tako w smierci dnywie ciemiu.
Wierna, rōie w suchej ziemi,
Choi w salonia piesznyu stoję,
Leer, gdy skropisz je trojemi
Dziemi - w dżis kiem iis napoję.
Wierna, gina - ialsis Boio....
I swe gromki kiada, w grobie,
Gdzie i gwiazdka nie pomoie,
Nie preciory ich wiatobie...

Nie poroży - nie potwignie,
 Choiby cety strumieni rosy
 Złata namie w tej malignie,
 Choiby cete mōwe mieliosy
 Chosaty w śmierci je spowicia
 Do ngastego kbowkie rycia.

Toi i trawka skromna, drobna
 Wokmarach gōwke, nadót schyła,
 Takie sięcina, kiudy gōdna
 Piersonam matki si, przyniła:
 Po choi ona w ranniej porze
 Kujje srebniej kropelz rosy
 (Kujje wōwnisi o mi erorre)
 Tadmak, kiudy jej mieliosy
 To kropelke, wozma, rycia
 O potwōdmin - jivi mōrycia
 Sanka biędna, aby w ciemni
 Oddaci sōwke si, narremin....

To si nie dōw, nie, gdy w kci,
 Kiudy burra prias kiem mielie
 Trajnosza erieku sercy,

Albo, kiedy deszcz pomory
Luzo je kmiest i napiacosa -
Ale kiedy narotacosa
Silnie uniebo mosta, Incha,
Toi sig oko wy pogodzi,
Tircenica unorn ancha
Toi po ziemni ci nie brodzi;
Lecz po gwiazdach i po kmiatach
Tak obtoceck po biskicie,
Lub motylek w tury sratach
W statym i kaju, gdy go sypie
Opwiatow bndzi. Wix i smucie
Nie podobna sig w tej chwili,
Ale srodkie piosnki music,
Bo i serce jui nie kwili,
Lecz miubnieho drozy treli
Tak aniolek, ktory w bieli
Pozy polskie stiecha stoi
I marzeniem srodkiem jui.
A wix trudno w tedy jst akac,
Wandno chodzie i smutnem erotam,

15
Pro chci nie chceš mnsisz skakal
Figle psataci - byi mesotem,
Tak motylek, gdy na tace
Monie a kwiatow ssie plynace. -

Do C!

Ona matulko Julia! etota
My pnieczona niespodzianie
Dziś stwieca swiata wrota
Przewitt rycia i zaranie.

Ona teka w Dzierma - mite
Tak lilijki swiecy kwiatek -
O'daj Proie... by mi ayta
Zawsze adromo, choi sto letka

1 Julia, pomeri ha tindona

Niech mi, broni ta na ziemi,
Gdy wróci ziemi brodzie omroc,
Bym się nie poranił nimmi,
A tak z niebem miał sojusze.

Dziś powitaniem coby, Troja,
I ciesząc się, że przeszerota,
Pójdę moimie i wiata boje,
Gdzie nystropka harcach a nota.

Pójdę imiata a Tolia Troja
Gdy ja sta mnie wypiescita,
Ona będzie moja a broja,
Ona będzie mnie bronita....

Pójdę spiesznie - pójdę, snadnie
By na górogach srepreń roie,
A ina ci chluba spadnie,
Gdy się a Tolia Troja zastnie...

To też stodka radość - srepsie

16

Dziś pannyje u Dombku moim,
Gdy obięty się ramię
I wypięconym kwiatkiem Troim.

Lece i martwi się, tem srodce:
Czem wyprosić? — synagoge?
Pro chce' druga pragnie wiele
Nic mi moie! powiem śmiecie.

Wspaniale wiem ja czeby miina,
Lece niestety... myjel utroina
Milosci kacie — franco utote —
Ha... wisc amilore, — wrobie, cnoty!...

Procto rziski prajym u ofierze
I niemi udriscanoie moje, cała,
Choci wyznaje i to swerze,
He rozlata ta jest mała

9. 5. 875.

Do J. G.
w Dniu premiecy kapitaniskich.

Jeszcze pisał Troja Drogi Przyjacielu
Poraznym tonem nie ustannie Dzwoni
Niby głos srebrny Zygmunta w Warcelu
Het tam głęboko 2 w serca mego Aoni,
A już wypadło i Tobie wydarzenie
Piosenki, szczęścia, namiętnu, wesela
I a Tobą Teżkę, rzesista uronić
A a mię, podzielić radość przyjacielu.
Pravda, ^{moje} iedmy się, stali w siriata
I poimieristkiem i podimem wielu,
Ale sít sibi, choć ię, sariat nie brata
L nami, my jednak miukiem go do uchu.
Pravda, ię sariat ię, i bmy i osiecka
Na poświęconikow misdy uimie Pógiem
Leca ogniem płonie nasze wcię i powiecka
Po kapitan harców, nie boi się a wrogiem!

~~Był przed tronami królestwa i armii wstąpił~~
Dokonanie miewsuda O.G.

Wreszcie błogorodnym, co głony swoje
Pod Trójce schyla, poświęcając się
Aby Pan na nie takie myślał zdroje
Jakie myślał na skieci w Syonie
Błogorodny Bracie kapłanów, radnie,
Błogorodny miastu, i męzethiem w świątyni,
Błogorodny męziom, starcom, dzieciom
Błogorodny wrogom, a Pan to ucywi,
Ze hold w eladę na śmiertelnym progu,
A z holdem chwata, - a chwata prośion Bogu.
A wie błogorodny i radny się, Luby,
Proś porotaniem w śpory mi i Cheruby
I Serafimy i wszyscy ci owi,
Ystury "Hosanna" - mca Barankowi.

24. 8. 875.

ks. Tomasz

do T.G.

Wiersz ten anacknie wzmocniony a najsię
się pod tym samym tytułem w innej księce,
reccel - to proce omijte, i pisany -

Przed obrazem Matki Boskiej.

Gdy się patrzy na Ciebie Pani
Lecce rodnic mi a radości,
Lecce duch niemokiej tej przytani
Tonie w smutku i iatoci,
Ze wrast anany ów nicenota
Tryumfują w walce a enota,
Smiechem piekła się chichota
Nad zmierzaniem swą - robotą....

O! bo widzę krocie krocie
Tych miejscowych niewolników,
Co jak ptaki toną w błocie
Pod nogami najerdników,
Których paszora pod Twoją pięścią,
Lubo starte - zawsze wsiękła,
Bo wyższe wciąż kręć święta....
I ofiary drec do piekła....

Widzę gniazdy naokoło
Trojój góry. Matka Pani,
I korony, którą roclani

Bóg potoczył na Trze eroto;
 Widzę, niżej padł sady
 Widzę, groby i ten morse,
 Widzę, księżyc ten anar chwały
 Składający hold n foteore;
 Widzę, w ostrach Łbawiciela,
 Conjanscy krejji n raczsta
 Ciał, siły, zrodziciela
 Ktaje, wexas, zrak, a kad, frackłsta
 Grzechu larra, n ptyrsta
 Na nymota Raju niwy
 I ziemianny preck n ptyrsta
 Wieriat frackłsty! - miowezstiny!!

Widzę, Twoją Pani chwale,
 Widzę, pomoc n miój nicości
 Widzę, w Tobie saczście cacie
 I to powad mój radności -;
 Loer, niem, grześny, nisz, sig, emnoz,
 Pro grzech, nigro, Liebie rani
 I odpycha, chwie, sig, zwróć,
 Po posieckę, do Cie, Pani.

Wier, Matuchno moja Droga
 Spraw, niech, n party, n dradno, przyiom
 I Tobę, spieszę, n prost, do Boga

Pod Imieniem Twoim pukleszem
Podpewę chytro charty
By pierrehnęty, jako charty
Tam do piekła namieszkanie,
Kiedy ogień - narzekanie.
Kad ko Matko ma Hochana,
Spraw nicch myślz wieiaj o Tobie):
Myślz niccroi - myślz arana
We mie - r - nocy - w Raděj dobie,
A wyimany od Malchusa,
Co poliersti bije moie.
Mormę stotki krajzi Tensa
I jak iotniere stanz wboie,
A jo tojach Ci. w prokorze
Donóg ducha - serce stoiz,....

Ks. Tomasz
w Aquinin 1878.

19
Excerpt "Taj Proie."

(na smiech E. G.)

Hoj Brzeczato! po cymbale
- Szkoła stracić marniej chwili -
Niech popłyną, dźwięków fale
Dla kochanej naszej Mili!

Niech popłyną - niech umiła,
Tę salachetną, frickną, szere
I nadzieją tą prosiła,
Co to z Niebem ma sojusze!

Niech popłyną, i ostadka
Te wśród życia smutne nuty,
Co to rychło ziemian, wrodka
Jak stal bierze i bankrutny...

Niech popłyną echa wstęga,
Jaka on kwiatka, co mi drżni
I odebarnia, strunę protega,
Pieśni od serca i przyjaźni.

A nice hola! jak sokole

Barką myśli z tej ścieżki,
Tam sześciotajne pachole,
Proś do Mili Imioniny!!

Pachole:

„Ladyporane - zasapanie
Sąs Pami przed swem okiem
By rozmarzy spełnić dane
Tęczyemia hai potokiem.

Leż cóż zyczyć? - niepot nomy,
Pro choć dobre moje chęci,
Na życzenia bratnie głomy,
Bratnie myśli w mej pamięci.

Alenisto! niemi ja przecie
Co ziemianom tu potrzeba;
Miem, że sukcesia tu na świecie
A przy sukcesim i tak i kieba.

A nie sukcesia w każdym kroku,
W każdej myśli - w każdym dziele,

J nímiechum modrem oku,
A w serduszym poisech wiele.

Saxsicia, gdy się Majzielowi,
Saxsicia wówniek w stannem lecie
Saxsicia w chmurnej tej jesieni,
Saxsicia, kiedy śnieg, zamiecie

Saxsicia w domu i w komorze,
Saxsicia w pracy i zabawie
Saxsicia w adrovin i humorze
Saxsicia - storem: w każdej sprawie.

A przy saxsiciu Taski Dziej:
Tako woy wownym Maju,
Pro bez Taski w tej podróży
Nie staniemy w drzwi Raju.

In bez Taski, ani rokni,
Pro bez Taski tak jaświe,
Tak se pato w sercu w oku
Dworno - Tuaro i nie adrovo.

A kam... Dalej... jiszere goriej,
Gdy nie mamy tej entkientki,
Co to adobi blaokiem xory
Imiŝticiice i panicurtki.

Im ja, trube wiec na sricie
To rucz perna i nie xbita,
A jst kwiatow dosyci przecie,
Z ktorzych wiec byc nosyta.

Wiec gdy wiechry wrogiej burry
Trusa, nami, nura, w blicie
Przydacia trube entkieroiy
Iaci granitem przy Golzoi.

A gdy plynac oceanem
Lodka sie w topielimuty
Nie zabudki sie, storbancem
Ochryc mamy w tej podrozy.

A gdy pickto ogniem bucha
I gdy blwinierst miesiechnur,
To rzedka nbrae ducha

I mitością, wabić się w górę.

Agdy szatan w swoim kroju,
Lub anioła w tancie bierze
To lelika w takim boju
Pryma bronią, na szalbierze.

Agdy sziat wielkości, dmucha
I wypraca saw kociołka
Ty w pokorze Trego ducha
Skromniejszego pięć fiołka.

- Jednem słowem: wzięcia boju
Stoić się nam w kwiator szate,
Stoić - kapać w roni droju
Pro kwiatu w kwiator bogate.

A tak będzie, co potrzeba,
Co nasyci naszą drogę,
A nie przesiedzie - taska kłeba
Ten heliaman na katusze.

Otôi prujimij te wyraz
Stunm Przewraty, chwi Tomato,
Lec, gdy tem Ciz Prog obdarzy
Bodzie dosyć twierdzi, smiata.

Zrosita miszej jam nie witanie
Chyba jiszore westchnac i Nieba-
A misz widyham - "Widzisz Panie!
Spedri jej role!! - daj, co trzeba!!!"

Na Imieniny E. G.

Chwi ma mura teraz Drzymie,
Chwi okryta lutnia piesnia,
Przeciwi chcialbym T. Imie,
Mocaci, chwi by licha piesnia.
Licha - bory ja nie prosta,
Nawet takim, jakich kopu.
Lecz lepiarem - nieszokleta,
Opieraczem ziemskie stropy.

Sądzi, jednak, że i dudziark,
 Choć nie zawsze giastkowski;
 Trobziark nawet sióren: nudziark
 Ma do spiernej przystętu duszy...
 Wice, choć wyda spier ma lira
 Chropowaty, a niegesi
 Przyjm go, bo to piosenka cukru
 I serca liry - a wdziernych myśli...

Nie mważaj, że te kwiaty
 Są, na liście na nobierce
 Lecz uwzględnij: a pierśi-chaty
 Iklive spiera Tobie serce.
 Serce - a to muzyka stary
 Gdy zaśpiewa wszystko ginie
 Nawet strojnej śmieję gitary
 Jako echo na równinie...
 A więc słuchaj, kiedy pójmie
 Pięśń rycklira a pierśi toni,
 Słuchaj, bo jako w potominie
 Rozmodlony tonik śmioni.

Obom wspólna iaska Pana
Gdy trzymamy piósełki swoje:
On z wdzięczności wielbi Pana,
Ja podobniez Śmieję Twoje....

A więc śpiemam: Daj Ci Boże
Tyle łaski, ile rosy;
Daj Ci życie jako korec,
Daj Ci zbierać stote kłosa;
Daj Ci tego dobra miarę,
I co pragnie serce Twoje:
Daj siodycy.... pełną czarę,
I siodracę, miłości kroje....

A gdy to desz Dobry Boże!
Daj i to, co wszystkim trzeba:
Tu na ziemi same róże,
A po róziach - rzeki do Nieba!!

ks Tom

Mowladz, 17. 10. 879.

23

Wiersz do J. J. na dniu Jego
dremieży kapitanickich 24.8.875.
utojony, później w całości
został napisany d. 20.1.880.

Jeszcze przed Troja Progi Prujacielu
Porazonym tonem mienstannie Dronni
Tak Stary Lygymnt na gwozach Warrelu
Ach tam - głęboko w sercu mego toni,
A jizi wyppało i Tobie wy Dronni
Trojenkę szeszicia, nómiechu wresela
I z Tobą, Terke, portistą uroni
A tak podzielić radości Prujaciela.
O! bo wnet Gótku stanicu w Ottawa
I sprosion Para sta na ziemiz z Nieba,
Bo ofiarnika storo-cuda strawa,
Bo w Proga amionia licha postai chleba.
W tonie Dzienicy raz prujad miewstanie,
Alex o cudo! Jego śmieję Ciato
W Trze serce wstąpi na kaide norwanie.
Na pokarm Duscy, gdy & kony sa matu.
A miż wypadaj przed Nim na kolana
I hold najgłębocy stoi Jego mitwici
I całą pierwsią na caci tego Para.

„Gloria“ śpiewaj Am na wysokościach!
I potem znowe śpiesz na Jego grób,
A udziając swoim ciałom oziębłym,
Wysławiaj miłości Pana tak Dobrego
I chwał i pokorę Jego święte Imię.

O! powiedz Bracie i miłsiemu Duchu,
Że z Nim nigdy przagniesz miłości, na
Bo On pociesza, kiedy ^{miłki} otworzy gnieźnia
I z tej wonsza swozono powieści.

Powiedz, że serce Twe Do Niego bije
Płnne radości i miłości wracęj,

A bije znowe i słas Niego rzyje
Jako dla Stworcy - Miłosci goracęj.

Powiedz, że w sercu naszym świętych wie
Że je oddajese a wdziękności i ofierze,
Za wszystkie łaski - to wszystko mi Twoje
A osobliwie za „Panichy Wierzenie“!

O! bośmy wszyscy Bracie bez zastęgi
I Insza nasza bez Niego młoga -
Co gorsza jiszore - nasiągamy stęgi,
Wstaje Pan umierał płacie młęży stroja,
A wie się raduj a miłbiomy mił Bracie!

24

Le ten Pan nejrad na mizgodnosti stuzi,
Do me masz straty: po marnosci stracie,
Gdy Bogu oddasz serce na stuzi....

Prawda, ze myslimy cis etabi n swiata
I prawniowstkiem i podlinem wielu,
Ale sit sibi: choi cis swiat nie brata
I narri, my jednak miedziem go do celu.
Prawda, ze swiat cis i burzyt'scička
Na prwrednikow miedy ziemie - Bogiem,
Lez ogniem plonie nasza wiezi powieka,
Do kupaian harcior nie lekaj cis z wrogiem.
Prawda, ze swiat cis dno priemi od xwosci
I sse krom swistq na waltki aronie,
Szarpie - rodtiera - micle w zabach Rosci
Lez ich nie potemie! wstaw cis!! egimie!!!
Prawda, ze dno josi pniebiera cis mriarka
I brodni, gdy ludy nie chca stnacha i Pana
I wosysay rada, wosting fran Bismarcka,
A Bismarck wiazl je z piersia od swetana.
Prawda, ze swiat dno to troponi murem,
Ieh niezdyt' turba selryptym glosom dicy:
„Iam emifige! - emcifige emm ..“
Waronie ofiar priemi cis i wrogery.

Pravda, ie Dziśnjaj Praci nas ryeke pichaję,
W kładne miszicioria i ab ancy ludzkosci
Imogon na neta kagaice wstajaję,
Abij milereli na frickielne ałosi -
To nas yetko prawda, bo na iwiata progu
Ten sčtarni djabłi - or zas stania Buzyn,
Uad kapłan Buzyn stania pro kapłani R
A niedowiarck djabłi pro szataniskę,
I každy sadi, ie prawda jest przy nim.
Fori sędria rery ssem w aoncu umie
A paragrafem urudnik u urudie,
Czy or tam u prawdie, cępli u gęmbym
Deer sęga boij, gędy swego zawoda
Jak Buzyn pępparai dołona wórod swojn
Kijje kiidys pro upaśach chiodn
Jako bohater u Tyomn prokojn
Prer caq nieznośie, bo Pan jak wieś
Diel si nas yetkiem, co najdroższe z Tobaj;
„Ciasem i Próctwem - caq emq Acobq u
Juz na tym niednym i iwisnym sčicie.

Ale gdzie cieża u bój walce i powie?
 - Oto przed Krzyżem Braie na Golgoecie.
 Do hto u Krzyżem Bony epieszy
 Tam do portu i try leje,
 Choc i cz stunde, wnet us cieszey,
 Bo od krzyja zawsze wieje
 Takas stodyer dixinie mita
 Takas rozesz, jak as sity,
 Co jak balsam rany goi,
 Kiedy pielgrzym przed nim stoi.
 O! ho stodka ten krzyj bostki
 Za przyniera Arke swięta,
 Proi on lecy wszelkie trooki,
 Proi nim cieża nieprozita.
 Krzyj to Korab wśród potofu,
 Krzyj Kotwica u mostkiej bony
 Krzyj to Stoiac u gwiazd strofem
 Krzyj to Lampka wśród podwój.
 W Krzyju wszystkie anjdiwe cielec
 W każdej doli - w każdym wieku,
 Z Krzyżem przedzier świat imore,
 O Krzyżem straszkasz piekiet bramy
 I Kołostwo weinniesz Proie,
 O Wo nam wszystkie krzyj nam Pamj.

Z krynem naręci śmieci nie droga,
Droga mita - onsem droga,
Po ce świata tej Golgoty,
Gdzie dremiamy kryj - cry atoty
Parkigniecie - ona wnoszi
Myiej ducha, xradnie spayaha
Mitoie, kiudy erowick wadyaha
I kryj mwinie n iycim nosi.
W kryjain zbarzym serce rooinie
Duch jaimeje blaokian theory,
Sity kwitna, jakby n wiosnie,
Choi sig steka, Choi sie jony.
W kryjain stane Duchem miody
Jak swobodny ptak wiod lata
Z baraz pnozera iu, n zawody
I anycia xgwioi swiate,
Lata mysla pro puzestwozen
Depere gady i piroamy
Jest i n mickie - jelt i n moran
Jak pica, ktora rodek struny.
O! bo widzi swiate stole
Tej radkici, so mu swieci
I co furga wiaxi ciemnoty
Jak spajere wicher wici.....

Właśnie Bracia śmiało przystępo do Ołtarza
 Czyste Serafimy śpiewają, wezwać: "Swisty"

Kiech i Trza dusza Am chwały przysparza
 Bo godnie tego Świece niepojęty.

Przystępo i śpiewaj Jem piosenkę chwały
 Wiosnowac iś Duchem hełt na steryżkach myśli
 A nawet Anarce odbramnia, echem strasy
 sercem liwenty i gardziotkiem gości.

On miłe przyjmie to lubo pachole
 I doda siły we wale i wojnie

Bys mógł nprawić godnie Jego rolę,
 A po na grobem wyznać pokój.

O! bo ten Ajcie stworzył Cis z mitości,
 Mitością harmoni, mitością, wsi ubiera
 Mitością w miłośnicie i tej miłości
 Mitością trawę powieki ociera.

Petra tam ojerzyna po noclegu ajcia
 Krowię i bolewną męską okupione
 Czecha na Cebie, byś a śmierci spowicia
 W pełne miłości Doctat iś ramiona.
 Petra jak Bóg siedząc na ognioścym trwie
 Władę światami miaromiernej pmostrzeni

A wszystkiej gwi śmiały jak gwiazdy w Koronie.
Tęm słońca, jak strażych promieni.

Patrz jako siedzi po Jego prawicy
Młodość Młodości i romantyczne Serce

Otwiera wszystkie, aby z tej krainy
Oczyszczyć Świat, oczyszczyć miświere.

Patrz tam Duch Święty rozmiśtym obłokom
Tak myśli starych lat ku górze wzbija
I sypie śniegi, jak drogi potokom

Patrz u stóp tronu Dziewica Marya
Kłękając na pierwsz kornie Tronie składa
Gdy Bóg koronę na Jej skronie wkłada.

Patrz tam rastyby Aniołowie na ziemi,
Świecą się zebornie, bo tam każdy czynny
Chwała i świąt, stworzenia Tronów

Grajac na harfach i śpiewajac hymny.

Patrz tam Dmniastn wzniosłe stolice,

Tam królowe, abazgane romianiz ^{nie} mianie

Tam patriarchy, tam nasi rodzice

Tam pokutniki i święte młodzienci

A wszystkiej słowem do pieśni gotowi,

By mieć hymny wdzięczne Chrystusowi.

27

Toi i ty Drogi spiewaj od serdeczka
Niechaj z tumanow modlitwa nleci
Jakoby promywek przez chmur gęste biecei
Gdy Ci w miazale przypada przesentka.
Spiewaj i fceasuj na padom glebie
Spłacaj erem mozesz: «Wasne - braci stuzi
A spozymisa kiedyś w tem rozkosznem niebie,
Gdzie chmaty miaz, Poga wierne stuzi.
Spiewaj, bo warta taka sobrem Panu
Który miazela i cily i abeci
Comiej - kopie w Tesce oceanu
A gdy erdek zacznie An reszte niewieci...

A teraz kieda most is za te dasze,
Która chwi cizni mieroli katarsze
Kesoto jednak wiezi w niebo spoglada
I smitowania rychtego spglada.
Most is za bracia, co jura w mieroli
Kwie za nasze i mieriany grechy,
Aby gdy serce poranione boli
Uwycyft Ojciec rychlejš fwiscechy.
Most is za ojca i matkę, twoz droga
Most is za siostry promnych i swiat cety
Aby Darygli osyrycy enoty droga
I do wiecznowi doseli, kiedyś chwaty.

Wśród szkieletoŝ nazich korni;
 Tu stosownie: kichai, zierai
 Na komplementy zgnilej roni:
 Zresztę takim spiera glosem
 Mura, ktora mi, reklamem
 Checa nroci miata z nowem
 Niespodzianka, bo kabarem
 Zarazita i, wrod druzi
 Sprisza btolem ^{u rpoje}
 Piemoorynowy ~~bot~~ ^{le} ~~progi~~.
 Llad gniertlira bez humoru
 Technia nriorsime birocanie,
 A ja prajjad bez oporu
 I tak zieram wdanki mojsanie.
 Ale "glosem Murz zierne",
 Pro czy ona kicha, zierca.
 Tej pachol, zawore zierne
 Na humorech klawero nplyna.
 Wisc choi lira steknie besom
 Tak wygnamiec na rosterce

Przyjmij bas ten, bo nami asem
Mówiasz - szienna Tobie serce.
Serce, a to muryk stary
Skoro makord pieśni nastroi
To już narret Diwiskę gitary
Lepiej ducha nie npoi.....

A więc słuchaj, kiedy pójmie
Pionka moja z piersi tui,
Co jak strumyk szemre, drzymie,
Lub potmarzym grębicie Droni;
Co jak refir pójmie młody
I do hojdu skłania kłósy
To znórr płasa i jagody
Z ter - ocióra framkom - rosy;
Co się toczy jak motylek,
Który młynkiem bracia rkośo
To smynoli pare chwilek,
To całuje bratka rrośo;

Co sławy nieb szezebluje
 Tak słowika śladkie świriski,
 Gdy strunyczek akorduje
 Lekkiem technieniem swej lientki.

Ona Drukem karakarana,
 To mi, śladki, sypie, moje,
 Ona wielbi Śwój Pana,
 A nie śławi Śwój, Śwój....

O! bo Tyś był dla mnie gmiarą,
 Kiedyś płynął pro burz morzu,
 Tyś kierował moją, jarda,
 Bym nie zbłądził na rodroin.
 Tyś był dla mnie drogostanem
 Tyś był moją lampą, a Dala,
 Tyś był wiatrem - igglen rarem,
 Gdy w burz na wody fala
 Trzęsała toż, wiry rwały
 I spienione wylewały.
 A gdy w rwał się już do brzegu

Lódzi dobijať i omولاتy
Rad byť spocxať na nockyn
Tys' mi rozkazať boohie skaty,
A ra niemi kraj bez konca
Kapiacy iz m'niette stonca.
I podate's mi smy rsky
I wprowadit' miedy wianki,
I bym nastroit' mę livenky,
I p'ierajac pasť baranki.
Jam usłuchať Trojójnady:
Wziat' livenky, stroit', i p'ierat',
Lecz baranki miedy sady
Siz rozbiegły. Jam iz ugniewat'
I rucit'em liry, i p'icómia
I oddat'em iz pasieniu,
A tak lira moja pleónia
Siz okryta rozapomnieniu.
Lecz Tys' mowu mego Duchu

30

Bądź pieśnią, knępierraniew;
Jam usłuchał jako druka
Wziął licentę i w dumanie
Tręcił w struny. Ona rąko
Zapomniała w mej urazy
Imydata świriste bogato
I rozniosta mi wdy glary.
A baranki, co ruczkrale
Prucymaty, na zabarkę
Dziś wspinają, iż prosteale
I górecminchne skubią tranckę,
Ja im rąko wdzierznie śpierram,
Ja ich passę, bronię, pieszerę,
A gdy one spią, — ja śpierram,
Albo składam rymy nieszerę.
I dziś one spią, w spokoju,
A miśc stroję, lićkę, moję,
I po tundric, spocare, znoju
Pisonka, wielbię, Imię Troje...

Těj gřos ono: srušič li Boie
Na padole ter - boleici,
Dys' kryje pariski ničůd n pokoru,
Nim liž, n niebie Bóg umiešici.

Těj gřos: niechaj ten Trój' crešici
Harmonijny akord skroni

^{jak} Trůx' najn, kiudy piešici
Zefir listki, n nstroni

Prosvolony stovik treli
Nsrůcl serenad i kapseli.

Těj gřos: niech li šaska Boia,
Jako balsam krepsi sily,

Niech oršaca, jako zora

Tora, pielgrymka, - do mogily;

Niech liž stoi nrome kvieci

Niech pyjaciót jedna n srůdie.

Tam n šrištyk n górnym šrišcie

I tu na padolu grůdie

A tak, byś jak Anioł biały,
 Albo chmurka w dniu pogody
 Na padole posiniaty
 Z runciót habit - wszędt na gody...
 Tam - byś śpiewał wieki cze
 Hymn radości na lience,
 Jak dziś śpiewasz głosząc chrwałę,
 Chrystusowi i Panience!!!

Pisanem w Mrowi w Parcie,
 dnia 1830.   J. S. Tomasz

Pocięcha o strapiemiu.
 &

~~Ot... xawieje xepir młody
 - Myślę sobie - i pocięmy
 Dółknie kwiatów w dniu pogody,
 Lecz nie minie i pokręmy.
 Tak ci myślę, bo tak kare
 Sprawiedliwość, lecz niestety!~~

Zefir wionął po obrzarce
Ponad kląby i bukiety
I nleciał, a pokrywa
Rozmodlona w smym kochankin
Czarnym kirem się odzięta
I ondlowana karchanek...

Allo toby byto niczem,
Gdyby zefir w smym przelocie
Nie był został tajemniczym,
Czem sprawił ból sierocie.

Leż on sreprosz kmiatkom mucho
Uśmiech rucit, kląbom dygnął,
A pokrywie mrutną głucho
Requiescat! Pótem imignął
Lekko skrzydłem po przestworu
I smikł z oczu bez nadziei
Jak medrowiec, który w moru
Ginie - albo wśród rawi.

Toi jak amoktawr stndni kura
 Do stonca ka ziema, kicha,
 Tak zbolala pŁotom cŁra
 Do zefirka ciszi ko widycha.
 Ale i tem nie mie wokurze,
 Chooby niecznie miata gruchaci,
 Bo zefirek bawi rŁcie....
 BŁodak musi w kŁntak smuchaci.

A wiec smuchajna kŁruchantka
 Wzi rwiemiejesz i pod pŁotem
 Łasniusz luba o poranku
 Ła nim Drionek bŁysnie zŁotem,
 Lecc, gdy prcespise iŁz ntem tonie,
 WŁtore rŁwno darszy swoick,
 Wjreysz jaono, ie po stronie
 TrojŁj koraysŁ, a nie po ich!
 Tak! bo im jwi sŁwiat obficio
 Wynagroditi muszŁciem zŁotem

~~Tys' aś wlobla mądre iycie
Boz pociechy i - pod płotem.
Wise gdy Isztria pracił burie
Wedling zastęz ziemskich panów,
To posadzi cię na grzędie
Wśród róż, lilii, Tulipanów.~~

---

pisane w Sierpniu 880.

To samo gdzieś indziej obcy

J. J.

Aspirantce na naukę i uczenie.

Ha! wise Smistěj dno Kadwigi,
Imioniny Profesorki.)

Toi i biegnę, na wysięzi
Niosąc pełne iyczeń norki.
Biegnę, spieszno i z radości,
Wise i ja stę z twego factm
Lbieram uciłki moje kwaci

33

I za nimmi wprost do gmachu...
A przy progu ścizgam rożkę
Pegarowi adyszanem
Zostawiam na postodce
Koję worki i - po swem
Kram lustruje, i wyjmuję,
Klaimikaity i - winszuję.
Pierwszą ciagnę różę a worka,
Z dyszapachem jej owiana,
Grata sobie tu indorka
I wieści była nam rumiana.
Drugą ciagnę, li primulki,
Byś ja, rozszar w amulecie
Pokonała swą, Kordulki,
I usiadła na jej grabiecie...
Trzecią ciagnę, a mego wora
Skromny, wanny li fioletki,
Byś ci wmit do wieczora
I umiłaś jak Aniotki

Wreszcie wiągnę kroplę rosy,
Dy krępiła one kwiaty
I rozkwiata, stote kłosa
I miosła w górne światy...
Teraz, gdy już w kramie braki,
Bo - wiadomo - kram mój mały,
Biorę worki na kordaki,
I umykam, pókim casy.
Taki! byś od drzwi jako duszka
Nie skrociła miotta, kurty,
Le się wbraadam do serduska
Dziurka, klucza świętej furty.

---

pisane na Terenirry
Dnia 12 Października 880.

Ks. Michałowi K.

w imię jego imienia.

Znorn rok jeden - jedna karta życia
 Dłis przewrócona przed Obliczem Boga;
 My się starcejemy wśród burzy życia
 I wolna dajemy do wieczności proga.
 A w tym dżennim - w tej piełgrymce życia
 Stąpamy ciągle po ciernistej drodze,
 Bo lubo promykły ogładni a utrycia,
 To cierni nódzie niebarrem i - drodze.
 Tak wie i ciernie i burzliwe fale
 Łamaci - Dmęgotac msiwra życia biegn.
 Ale nadzieja tkwi w świątym Michale,
 Że to wyciężym - spozniem naroclegn...
 O! bo ten Świąty wyciężył szatana
 Ocalił Chmatę podceptaną Nieba

I duchy dobre wydal i raka tyrana,
Wise i nas wyrwie, gdy będzie potrzebna...
Taką nadzieję iymię w mojem sercu
I tego iymię dla Ciebie wymiata,
^{Nawto} Tyś i stępał po roli zasłanym kolierem
^{Wzrost} Koj Łacny - Drugi Króci Kanoniker!
A tak doznajac suszycia, pomysłowości
Tak Amiot Bóg przepłynął przez morze
I iymię wdroro do później starości
Miał imię pogodno jak promienne zorze.
Amie zaś byś darzył, jak dotąd miłością
Miłością taką, jaką w sercu cię
Ja dziś ten Tobie, gdy niedługo mi się zno-
sisz
Te skromne mierzce z serca deklamuj.
Bóg zaś ięptaci Ci w iymię menci,
Z iymię cię wypróbi i la Boga i ludzi,

35

La kryzi mieriony ps światta Golgocei,
Bo się miał darmo wla Puzga nie trudei.

ko. Tomasz
880.

Dobre serce.

Dnia jednego przy pogodzie
Chadzał sobie ps ogrodzie
Łobawym jak na kwiatku
Miał motyl i ssat wonie:
- Ach! szczęśliwszego miły bratku
Pomyślałem - nix na tronie
Wód w purpurze i serdecznie
Winozawatem mu w tej chwili:
By w porzeczaniu i w wiecznie
Z bratkiem i szczęśliwi byli...

Leża ca chwila, gdy się w droju
Światka skrapał i nacięty,
Trępnął strygiem i w potroju
La refirkiem w lot przeproszył.

Toi gdy widzę, że już w Dali
Zwracam oczy me na kwiatki
I dostrzegam, że się żali
Na motylka biedny bratek.
Więc pocieszam: „Motyl wróci,
Gdy z refirkiem się pobije”;
Bratek żali się i smuci
I swą główkę w trawie kryje...

Co tu robić?... myśli gonisz:
Tamten oroszył, ten sierotą...
Motyl moim w inną stronę
Bratka znajdzie, a widzi anota
Będzie, skoro ja umiłę
Předakowi teokne rycie...
Toi umilam. Wtem na chwile
Tak do matki luba dziecię,
Oj kochanek w barwach tury
Do kochanki już się odwróci.

A kochanek anów mitosinie
 Się uśmiecha, karmi wonią,
 I tak rzyją stożko w wiosnie,
 A chci Texki czasem wonią,
 To stowczako im taktam
 Otruchusta oczka kawe
 I znów rzyją jakby w Raju
 Pośród kwiatów w samym Maju...

Toi gdy widzę sukcesie ono
 Myślę no co tenai sobie kwiatek
 Ale inny, boby frons
 Emarniat motylek i bratek...
 Niew im obornie wydzieram
 Succesia na czas rzycia brótki
 I kwiatnozdki inne zbieram :
 "Niczabudki i stokrótki."
 I te dla mnie mite, Drogie,
 Nawet droższe, niżli róże,

Po skromniuchne, że ubogie
I wrażliwe mniej na burze.
One mają też zalety:
Pro roni stódkę, suknie białe,
Wice się zładzą na bukiety
Skromne wyprawdzie, ale - tomate...
Te wice uoczekne, rładę w serce
I miłości tą potropię,
Dy na duszy mij kobierce
Wigobaty, jak na stropie
Białe gwiazdki w nocnej sobie,
A gdy zasnę... na mym grobie..
O! bo przeszenia blichtr się zmienia,
Jak sen stoty w kolebecce,
Co umili wśród marzenia
Chwile, życia walcinowce,
A po chwili strasy, Dusci:
Niby potwór, niby amora,
Że aż kwilić biedna musi

37

Ta Dzielcina, co z wieczora
Z aniołkami smata kwiatki
I zdobyta skronie matki...

Toi i motyl, co dziś pije
Wonne zdroje w sercu bratka,
Co rokoszą samą iję
Njczy zawód u ostatka.

Skoro bowiem stota amyje
Zasną barwę z snteni jego,
To i régar mu rybije
Konię orzeszcia róianego...

A nice nie chce jego smutku,
Nie pmyroję, bratka sobie;
Niech choi krótko ma rozrodku
Szczescie z nim spocnie w grobie.
Niech się ciesz, próki moie,
Niech probuja pare chwilek;
A nice nas udziel taski Boie,
Bym Ci, kochać, jak motylek...!

Noc majowa.

Łłote stonczko zwinione w swym futerku
Zur jednym okiem przegląda na morze,
Drugiem ostatni jęszcze promyk gwiazdki
I ten rozmierza na chmurce i borie.
„Dobra noc” rzecze jwi spieszę na morze
I onci pragnie mego pocieszenia
Wy macie kieszycie, rose, gwiazdki borie
„Dobra noc” siewicie - jutro do widzenia.
Wtem noc rozbijaj swe stare namioty
Srebrzysta rosa periaui się mieni,
Kieszycie i gwiazdki szlą promyeczki atoty
A sea się skrada z cicha od pustymi.
Wise rozdaie spokój, rozdaie ciwa głucha,
Zekby fus maten w tej spoczynku chwili,
Niekiedy tylko nocny ptak rozgucha,
Chub, srocz, sabrony, siomirek, kaktowiki
Sub mietych stromac listki drzew
fopieciu;

38
Albo nietoperz pieszczoci kosiolka
I morna cisza - nie slychac bolesci,
Tylko szeptanie bozego Aniolka....

W tej srodniej ciszy roza w klogu tonie
Niby królowa rumiana jak rozza
Stoi wśród dworakow i rozsyła wonie
Do podniebnego szafira przestworza.
Stoi w przebliznej i anbinow koronie
I hold odbiera, bo jej astry, laki,
Bzratki, stokrólki, fijołki, lerkonie
Czotem się chyla, i mirtowe krzaki.
Tym uswojona usypia srodniechno,
Jako królowa otoczona kościem
Ślicznych świecnie, co jej biją, czotem
I serenady spierają, miłuchus.
Lecz wnet się budzi i teraz, się miemi,
Wletuje w nieba, rozmawia z gwiazdami
Roztana jasność porożymyphiceni
I srodkiem wonie leje strumieniami.
To znów za siebie potoczy i renie
Zagladnie naprzód i okolo siebie

I swym dozorcom głośno tajemnicze
Petre podziwu podstępnie smiebił.
I rozysłte słucho ciekawie jej mowy
Schryta uchem i pieczą gorącą,
A ona prawi tak jasnymi słowy
Jakoby sama była wszechwiedząca!

Ina nowa bratka srebrne ^{roni} taksy

Towu skromny gardzik swym ^{stoni} dromowcem

Owdie lilijka w ogrodowej grzędzie

Nitki marzenia przy kwiatyach prądzie

I znów się bawi i w wietrzykiem poriw

Plasa po grzędzie, jak łódka w okle morza

I znów drzymie w stronie i w czerwinie

Koniec potory marzenia i spanie...

We śnie Amielki dzień i namiętny raty,

Łbierają wronie i miś, i wiebiada,

A z wiebios znów miś, i łbierają raty

Biste jak słonice, które srebrny rosar

Niby perłami: Lilijka imi sobie

Oserwacim, xtołem, które za nowi prucie

39

Sponzora, niebiosa, po nim rasnie ugrofic
Gdy odkryto czaśn, se iwiata ja, umiecie..

Dalej rzeczka skromniuchna i spokojna
Silnie oddycha, ale spi i spokojna
Niby Aniołek, co sypie i przestronie,
Choi' miodziakowy kreciak sity i znojny.
Ona drobniuchna otwori ziemi caturę,
A czaśm tyłko z refirem i gawedzię,
Lecz gdy się porocpi i noia się i prostuje
I płasa sobie z refirkicem po grzędzie.
I zawsze skromna, zawsze wdziękna, miła
Jakoby ona rajską cōrą była....
I znorn i dymie, znorn i cienie marzy,
Ale i spokojnie i zielonej murawie,
A gdy się zbudzi z konikiem i pogmarzy
Lub weptaw jego prosiucha i ostrawie.
Nie wiele myśli, więcej myślicie kacie
Sasiadkom, które i innym dymnym i refidie
Chciałyby mioutkaci i kuzno i i gmarze,
A nie wóród kwiator na ubogiej
grzędzie.

Drymie i stodkie sny eroje rozmiara
Wokolo siebie, bo serce ma przenie,
Lecz, gdy się zbudzi nie się nie spotkiera
Jak tyłko słyszei, że miernem na świecie...

Tam mieszkałka twaryzka, nadobna
Skrawia kwaziemi, noteczka ramyka,
Przydziara sate perłami ordozna
Cezko mielickie smet chmurka, postelka
I spi jak dzieci, jak Aniolek boiy
Dopóki słońce orokami otworzy....
Spi, lecz pamięta, co orokami wstodoi,
Ze kochai berie ogrodnika miernie:
Kochai wrostkiczin, szanowai w staroici
Zai po skoni rachowai się biernie.
To teri choi drymie mitoinie pglada
Ci z pod melom, jak słońce z pod chmur,
Adziem, gdy słońce w uszta, zglada
Podnosi exoto mielickie do góry
I wita sroko miernie, lecz okiem
Jasnym kochanku smych mrazien
Spotkaniem.

40

Kochanek za to nieśmiertelnik
mianem

Nachyla głowę ku swej skromnej pani
I wiesz, w smutku nawet we śnie samym,
Bo on mi, rozpijmu baczności i Dani-
Koc ci dla niego, w rozrachunkach jasny
I siera i godziny i gwałtownością
I rozróżnieniem to ogrodki krasny
Przeszłości kwiecista, bogata, przyrodziła
Stoi mi skromny i falista i refirem,
Ach, chociaż drzymie - mi nie przypałać,
Bo gdy się niech przyobchudziłem
Kiegnie głowę, ale siere fale.
I zaciśnięty srogi i niecierpliwy
Kiebnie oko, jak widać i pierś matki
I znowu ożre, rosnące stokrątki,
I znowu i burzy swe dobre uciadki.
Kto ci, imię, mato dla omdziśki;
Więcej pomaziny - zda ci, myśli wiele -
I kliny na bole, a szkliny na jeśki
Cprie trza być i mierzonym wyjątku imię
I malay i broni i rąbie i siere
Choć bym nawet imię braktia nad głowę,
Bo imię i podziemie, jego nie zawlece,
Gdy i przyrodzi się jest, przyrodzi się nowa...

+

Zdammych exasów.

„Lepsze nic, niż rydek...!”

Jesteś dla mnie czuła, skłonna,
Lecz gdy inni niby stale...
Cię pokocha - toś szczerliwa,
• Tyżwi nie dbasz o mnie wcale!

A ja ryję tylko sobie
Tyle sukcesów, co motyle...
Janek ma cię w każdej dobie,
A ja chciałbym chociaż chwilkę,
Lecz niestety! Tej sirobodki
Mieć nie mogę, choćbym wrosił
Dług chodnika i ogrody,
Choćbym ogrom tęsknot wrosił.

Ty canie nie chcesz bólu mego,
Humor tylko mój cię drażni;
Masz serce jak wół tamtego,
Dla mnie nie masz i - przyjaźni.

41

Czekasz, żebyś jak gach jak
Wianki nocni i stojsz składać?
Lecz naprózno - jam nie taki,
Bym jak sliki się oserce składać!
Albo próżby, lecz to trudna...

O mir prosie ja nie umiem
Wstchnąć prośby, się obłudna,
To i mogę, i rozumiem!

Wise naprózno serce grucha
Stuchem pierś się i tętni;
Głosu jego tute nie stucha -
A... to badiemy... obojętni...

Ja gratuluję każdemu sercu
Przeboleję i stojsz krewia,
Ty na kwiatów swój kobiercu,
Jako i major róży świecia...

Lecz nie umiemiaj swojej roli,
Bym nie musiał smok maczai

Wiołci pióra, boi to boli:

..... i — przebaczać!

Wtemczas ty odetchniesz bogo,
Bo pozbudź się zis przyjaźni
Mojej mądrej, co takiego
Ciebie męczy — Janka drżymy...

Ja zaś moje sny do licha
Pruncę — ramkę, łokcie, nocki
I do Nieba wreszcie z cicha:

„Szczęść jej Boże w każdym kroku!”

Tak myśliem w posiew siewiat
Z tej gorącej wla mas ławini
Wskazy w drono, świeco, cato,
Gdy skwituję z moją przyjaźni,
Wiele choi serce moje kłoni,
Choi norncia miłości święte,
Będymy sobie obojętni,
Gdy tme całkiem już zrajte...!

Pieśń za nadobne
 —

Rozca ciekawa - wcale nowa -
 List niezwykły - list z Przesława!
 A wiec wlepiam w niego oczy
 I poznaję jednym razem,
 że tym księzkom i Gorwarym
 Jest Sławomir Pan M... czy.

Tak! to jemu wiatry w głowie
 Po temi to, ni owo pisze:
 Cuzo, ubogo, w każdym słowie,
 Ale pisze i kotycze
 Do sam ludki, gdy chce chodzić,
 Ha! chce biedak dalej xrodzić...

Takoda pisać na kart taki,
 A dowcipem temi nie mata,
 Boi on prosty, ładajaki,
 A to smutek, a nie chmata
 Dla szaranta, co to przeniec
 Chce być wielkim, w wielkim świecie.

Wiesz Germany! przyjmij radę,
Le, gdy kiedy masz też smadę,
I gotobkach pisac' niereze
Zapal fajkę i to pierwsze;
Dalej roznar, co się stanie
Kiedy przeseś fraszesi ptoche,
Le tem zrobisz smiechu troche,
Na nie koruyśi swyż, Pamie...

Brescota prociem jeszere tyle,
Le pstrze dotad spriq motyle
I dopiero ziabki grzechca
I spokoju dać nam niechca.

Basimog tedy zdrowi Panke:

- Crys Germany, crys' Polary -
Ty w Prussawie, ja w rascianku
Bez pretensyi - bu wozay!
Nie myslil o gotobkach ale,
Pro gotobki sterujda maja -
Tocerna w piorka i jowi wcale:
Ni się waja - ni kochaja.....

L p. i

Niegdyś Dzieni ten uamie brocie
 Bndzit w śpierniej mojej duszy;
 Dzis niestety! jak w procelocie
 Tylko x lekka sercem ruszy.

Tak! bo nastroj mego ducha
 Spast wśród walki mój Aera-
 Piersi i młkcia - brzękcia i mucha-
 Cheć została tylko szexera...

Wic niech raczyn ta cheć stami
 I serdeczne me westchnienie:
 „Daj Ci samo oużsienie - Pamie!
 Spetri me w szjetkiem Tore rycze-
 nie!“

Seminarzystki II roku srebrna
Katechezie w dniu Jmie,,
niu.

My uczennice z ostatniego roku
Forax ostatni w dniu Twojego Jmienia
Z bijacem sercem pragnieszamy kwitnąć,
By Ci gorące wyrażyć dziękowania:

Oby Chrystusa Pana wsta szeroka
Łaska zlewała na Ciebie całe życie,
Abyś pracując dla młodzieży Dobra
Kwiaty cnót wromnych gromadzić obficie.

Byś je gromadzić w jak najdłuższe lata
Na chwale Bogu, a ludzkom przytekę,
A tak zasłużyć na wdzięczność i światła
A sam - w Bogu na wieczny przybytek.

Proy tam, byś dni miał jasne jako srebro
 Wiek Patriarchów cnotliwy i święty,
 A przepłynąwszy przez to rzybia morze
 Przed Bogiem stanąś bogaty w kasiegi.

Slanas byś serce Ojca - Prujaciela
 Miał i wypraszał mnogie tarki boie,
 Proś ty jest bliskim Serca Zławisiela,
 Z którego płynie adrojoń sate morze.

A wie o msztoro proś Slanas w katuszy,
 O boniazkoń rzetelne poźmienie,
 Aby ten prosił, co się jeśe nam mdszy
 Wybnjał w kwiaty, owoc, i nasienie.

Tego rycerzomy Ci m dnieha proostwie
 Za twoją pracę na serce naszych glebie;
 Byś po ciecku w sercu miał tyżiszy Procie,
 Dingiel nawięcał - sam byś kiuryś w Wiebie.

ks. Tom
 3

Wroclaw 12 Stycznia 1882.

Konwiktorki swej Mistrzyni.

Oby Bóg dobry obfitością łaski
I bogostawierstwem darzył Twoje życie,
Byś patrzeć a w gardę na ten poziom ^{przystki}
Kwiaty cnot wspaniałych abierata obficie.

Byś je abierata w jak najwspanialsze lata
W niezolnej pracy Dobrościęko droga
I cała wyla na wdzierność i siłata
Ła Twoje trudy, a miłość u Boga.

Byś jako Anioł przepływał morze
Pracy i walki na śmiertelnym progu
Miata pogodne dni jak jasne zorze
A potem w Niebie odroczyta w Bogu.

Naszas' Twe Dzieci darzył miłością

115

Miłością taką, jaką sercu mamy
My dziś ku Tobie, gdy z serca radością
Ten wiecie wyzeri i wdzięczności skąd mamy.

J. J.

po złozeniu egzaminu dojrzałości
na dniu 17. 7. 1882 r. sem. nauk.

Chcesz przepłynąć wycia morze
I do portu wypłynąć z chwałą?
Przy głębiny w Dnie Bzrze
Majniem sercem, i drogą całą!

Plynie przebojem jak toż horia
Przy mielizny, wrogie fale,
Mijaj straty i bezdroża
Zbieraj perły i korale!

Tak mówię Ci przed laty,
O tom pacierz sięś rodzimny,
Abys strojna w takie szaty
Zawróciła w dom rodzimny.

Tyś pojęta wainoń sycia
Potykaś się wytrale;
Proś dopomóg do przebycia,
Dziś masz party i korale.....

Alc nie myśl, że nie czeka
Juz nie więcej do wrobieńia;
Owszem: podróż i daleka -
In oaza dla wytchnienia.

Tak! nie długo z tej oazy
Rozyc kaważ jak zwolegn
I znów mijaj krajobrazy,
Płynaj morzem, aż do brzegu.

Daj Ci Boże, byś bym torem
Pomrąta się, ocięża Dali,
A ta podróż była zbiorom;
Nomych peret i korali!!

Może to już spier Tabetzi
I ostatnie zankla granie,

A wie przyjm go, nim popadnie 46
Łódź tua po morze oceanie....

Zpisanum dnia 18° lipca 1882.

Powinowzowania.

I

Wyszedłszy rannem, by nwie ci wianek
I n stop stozyci na tere nawiazanie,
Ale niestety! bys to smoziny rannek
Kwiatost nie bys na tere powitanie.

Toż kaniast kwiatkoi miesiem serca
które ci ryczą, serce ^{thlime} chwi nie wiele!
Miej taskę boż, i rycie serce ^{thlime},
A po tem rycim nieczyste rosce.

A wie te serca jako wonne kwiatki
Przyjm od nas stozicaj na dobrodziejstw kwocie,
Wiecej nie mogą dac ci mate kwiatki,
Chocby pragnęły ndneha swej prostocie.

II

Ach dla brzy! kłopot nowy!
Tera coś dyceyci nie mam gtony!
Nie mam myśli, nie mam storra,
Ach dla brzy! jestnie gtona!

Wież wiech na cżyn stanoż chęci,
A te chęci poniem śmiało
Dwio rycerz, choć na panieci
Wszystko mi się proplatało.

A wiec przyjmij, choć to mało,
Bo gdy Pan Bróg Łaski doża,
Będzie dosyć poniem śmiało:
Będzie sukcesie i pogoda...

III.

Droga Pani my toż śmiały
Przychodimny jak do matki;
By ci rycerz, co protraeba:
Leczenia, sukcesia, Łaski, wiech.

Darom radowy ch myniemanny,
Wież choć fraganiem nie wie dany
Tylko serca cęte skłonie,
skitujące i rycerzine.

Te wiec od nas przyjmij ofierze
Wraz z modlitwą, która z rana
Dziś szeptały nsta secerre
Na intencya śmą do Pana.

IV.

Mówili nam dobery ludzie,
Że dziś troje śmieniemy,

Wie po smiegn, łobnie, grubie
 Korhajare cis, dziecinny
 Pospiewyżysiny w twe progi;
 By iyeremia pod twe nogi
 xtoicy x sercem, co nam bije
 I xawoiac: „Niech nam xijje“!
 Niech nam xijje w dziecie lata
 W zdrowiu, szerszin, Tasec boiej;
 Niech ma miłosc' sworod' swiata,
 A tam - w niebie niech nam xtoicy
 Próg wiamoxek w samych keriece:
 „Niech nam xijje“! kerucie xieci!

V

Dobrodziejn dany a Nieba
 Dzis przychodim xycze Tobie
 Szkesicim, zdrowia i co trzeba
 W kazdym proken, „kaidziej dobie“.

Synas xawoxe sngmi dary
 Wpieraaz lojnie, bysimy mali
 Xorystajac a twej ofiary
 Pruga xmati i kochali -

Nad to, bysimy rozum miody
 Swiattem namk rozjasnili
 O te siera w dniach pogody
 Pismna, ciota oswobili

Za to przyjmij nasze dzis ki
 Za twa dobroc' i staranie,

A my biorac je z tvoj reki
Wzricemni blediam Dobry Panie...

VI

Jeszcze stonaczkarnia bytona wiebie,
Jeszcze wrymato mowinckne xaranie
Kiedysimny chciaty wospioryc do ciebie
By ci kyczenia stozyci Jasnie Panie.

Stozyc... lez jakie, kiedysimny wbozie
W myśli i stona, choi wrcem pragnien
By Bog na Pana prociad taski mnogie
Ja tem pyczeniem z ochronki biegniem

Przypnij je preto nasz Wielomny Panie
Aryjac dugo w oczesicis i radoci
Miej i na proposci o kiatkach staroni
A Bog nagrodi taska w obfiosci...

VII

Gdy sie Pan Jezus narodził w stajence
Kaj prociad Anieli. An spierali chciaty
Potem partnostki stozyci Panience
Wbozie dary i eme serca cete.

For imny diatki potulne, wbozie
Spierwymy Panstwo w te nam pruzi drogi
Ale bez daron, bo my nic nie mamy
I tytko serca pycelinc ukradomny:

Ohy! Pan Jerns novo narodzony
 Dai Panistvo vsytko, co tytko potreba;
 Ohy! On disyj nãtõbran potozony
 Dai zdronie, saressie potom vsia! do Nieba.
 Tyto dsiõ ryce, ko nicej nie miem,
 Lez ny sie Panistvo namomie nie quierajie
 Pom maty niekiem i maty rozumem;
 A ny dsiatecki roluendõ spierajie.

VIII

To mój bilecik,
 A mysl ryceci takã:
 "Wart dypak poterny
 Lotennego dypaka..."

IX

Dobrocynco! my tve dsiatki
 Prychodim ryceci Tobie,
 Pys'miat same wonne krosiatki
 ko kaidym rosten, a Paridej dobie
 Sy jakã Ojice vsymã dary
 Mo vspramagax, bysimy mali
 Xvorytajuc a Dvoj ofiary
 Pruga nati i kocheli
 Varto bysimy rycia krosicic
 Serca cvotã, onõobili
 I pmenigdy on na krosicic
 Dnoy gnechem nie plannili.

Za to przypnij nam Imienia
Nasze serca, nasze dźwięki
Jako dary i wyekienia
Za ofiary wojnej ręki....

X.

Niechaj Gaska spływa Nieba
Jako rosa bojnym rdzajem,
Tędy miał wrowie i co trzeba
Dobroczyńco i zyciu Twojem!
A w wódkach lata mnogie
Wdzieczność ludzi - miłowie Pana
Tędy prosie my ubogie
Dziatki ludzkiem co kien' zrana.
I pojżiemy w Twoje ilardy
Tędy my wrosty i pranych ludzi
A na pracę, Dary, rady
I na miłowie, co sie trunki
Niech miłwela Przy radości
Dobroczyńco tań i wiedzmówi!

XI.

Cóż ja powiem Nęgomosci
W dnu Imienia - w dnu radości?
Chyba tyle, by ci miłwa
Daty w wyzatto, co potrzeba...

Daty zdrowie i rick stugi
 Daty taski, orossie kromate,
 Daty nożeknosć na pastugi,
 A propyiu - wieczną, chmat,
 Tyłe rycer, a mej riecej
 Dxi mitosci, a róg wiecj
 Kiedy doła - powiem sınıato -
 Tonic bestie mcale mato!

XII

W dnu Twozo Pniemia
 Ksiennym rycerom
 Iki dxiatki mate,
 Pys' rycie cate
 Miał woryatko, ro treba
 I zdrowie orossie
 I taski, nieba -

Atak byś wiele
 Lat rycas na swieccie
 Miał riciq wesele
 I pnciys stolesie
 Potem xas' u Niebie
 Styrat micsne pniemia
 Przych Aniołkoi:
 Rycym w dnu Pniemia....

XIII

Wnorusimy przyrody diabełki nbozie
Le iyczeniemi nte nam progi drogie,
Pro tak nas wexa, byśmy wdiexne byty
I dobrodziejom xmitości iyczyty.

Wic gdy Panixa wisiay Trnieniny
Spieszy my znorn nbozie diieiny,
By iyczyi zdrowia i Tarki i Nieba
A przy tem woryttsiem, co bylko potrzeba
Wreszcie, by Panix bogaty x dostatek
Pamietał kawoxe na nbozie diitki,
Ktore codziennie i wiceron i arana
Podlic sie beda, o wreszcie do Pana.

XIV.

Ej Panixen! jaska glowa
Trzeba iyczyi, a tu glowa
Poplataty sie x panieci -
Wic Panixen przyjm me chci,
Bo chęć iyczyi, by officie
Próg obdarzał troję iycie
Tak xastkami, bys sto latek
Kawoxe kwitnął jako kwiatek
I rochany x kardej stronie
Był od woryttsich, jak xochronie,

Przyjm Panicek i zyczenia
 W imie Twojego Tronienia
 Które niesiem nofierre
 Choć nie wiele, lecz serczerre

I rzyj zdrowo, wesolo
 jako motyl na kwiatku
 Miej pracunek i okolo
 Łaskę Proskę i wdolatku.

Zyj nam d'ingo i zyczenia
 W tej tu ..... jak u rajn
 Białe pocięka i rożiny
 I podpora, Ha Krain

Amie rzyj nam jak kwiataku
 Iwi co najmniej sto lataku
 I wyziagaj tute i tonie
 Do kwiataczeka i ochronie.

XVI

Powitanie ks. Katech.

Witaj nam Księżo Katecheto Drogi
 Witaj nam witaj gościu ukochany
 My stwieramy i serca i progi
 Gdy tu przybywasz od Proga i progi
 Ucz nas o Proga i Proskiej i matuli
 Ucz nas tej wiary, której nam potrzeba,

Ucz nas miłości, co do serca Truli,
Ucz nas miłości i pragnię do Nieba.
Sam zaś zyj boga i bez wszelkiej szkody
I nas odwiekaj, bo my cię kochamy,
A ię kochamy wajemny wowody
I damy jęskore, bo ci kochaniemy.

XVII

Poiegnanie ks. Katech.

Księdze Katechete, gdy już ktoś zegnany
Sercem pełnem smutku odwiekane mu
By Go Bóg, pragnięć ^zszczęśliwie ^zżyci ^zżyci ^zżyci
I zachować w łasce z jak najdłuższymi latami

My zaś biedne śmiatki gdy Go już zegnany
Za pracę nad nami dziękujemy i kłademy
I obicujemy, że listy ciemy wnoszą
Do Nieba raczeta - Boga za nim prosie.

W rozważaniu Boga, kiedy Go zegnany
Do tego serduska nasza się rozpacamy
I prosimy Bóg, by z nas w ochronie
Wetchnął w swoich modłach do Pana i Synie.

Księżka Katechecie resoto spieranny,
 Łaby wiekiasz o tem, że my Go Kochamy
 Ła te lierne brudy, co sta nas ponosi,
 Gdy nam ten zbawieniu prawdy boie głosi.

+
 Księżka Katechecie resoto spieranny,
 Łaby wiekiasz o tem, że my Go Kochamy,
 że my Go Kochamy jako gresne diatki;
 Choć narosi chorane i uboziej matki.

+
 Księżka Katechecie resoto spieranny,
 Łaby wiekiasz o tem, że my Go Kochamy
 I mówię wó ród ludki, że my drobne diatki
 Takieś my poexcire jak fioletki-bratki.

XIX

Miatem i zyczeniem przymięć Ci i kwiatki;
 Leć te przekwitły, dziś ledwo ostatki;
 Jest naprawdę aster, lecz ten jesień wroży,
 Ła kwaki roży, lecz co i Róży i róży
 A wiółka cynia swym kolorem drakni;
 Wac mniejsze kwiatów przymięć storo
 przymięć.

XX

Do Kaz. i Hel. Dolinich
 w dniu gdań matki.

Młodej Panistwo! Daj Wam Boże!
 Tyle łaski, ile rosy
 Daj Wam życie jako xowce

Daj Wam zbierać stote kłosy.

Daj Wam zdrowie na wieki stęgi
Srebrście trwałsze niżsi rajn,
Mir i wdzięczność za pastęgi
Dla Króciota i dla Kraju.

Daj Wam tego dobra miarę,
W trudnych chwilach wdziel radę,
Daj tradycję chorai stare;
Wstąpić w ojców swoich ślady.

A gdy to dawaj Dobry Proie
Więcej ponosi nie potrzeba,
Promień listę same róże:
Miłość ludzi - Tarkę, Nieba.

Porzucamucha mój w Carlobarkie
z który niosę Wam w podarunku,
Obmyślany w kolumnadzie
A stonony w miejskim parku.

Karlobadz, 18. 8. 883.

XXI

Do Hel. Pol...

Dzisiaj wainie dwie rocznice
Taki! Imienin i Lamentacja;
Goi ja w tym dniu Panu xycze,

Ini co najmniej morze szeregista!

Ze sąs' ono niebios darem,
Wierzeł wcielmałem przy Ofierze
Cpo ranku jessore szarym
Oto szeregista w Niebo szeregista.

Sadzę, że miż Drogę wyśnucha,
Do modlitwa wiele moie,
To też i podniesiem in ducha
Widzę, cete szeregista morze

Jako spłynęła tam od rajn,
Wiby rosa w ranniej porze
Niosa życie kwiatom w kaju,
A szeloność młodej flory.

Tego szeregista z dwojgiem i więcej,
Onie konie Droga proszę,
W ten marine dwie rocznice
To i więcej Tam niess...

Katowice, 18. 8. 884.

XXII.

Do J. B....

W górach - w górach, śmiałym krokiem
Spiesz się, stary przyjacielu
Tam i więcej jak potokiem
Dzisiaj płynę, że serce wielu.

Wier sie, przytacz do ich grona
Uderz w cymbał Orfeony,
Niech popłynie w jego tona
Dziwięk sta Pani B... wawej.

O! już płynie w fali zbitej;
Musyła wtórzy mu miłośnic:
"Pomyślności nieprzeżytej,
Kwiatów tyle, ile w wiosnie.

Niech też każdy cierń nie zran
Owszem szczęście wosknie sięga,
Aż dobieje do przystani,
Gdzie Patronka Jej. Jadwiga a!

Korespondencya.

O! i wrucam z nog kamasz
I bez wozu, konia, dyszla
Spieszę duchem w stronę wasze:
Proscintenke do - Przemysła.

Spieszę, ale z matą chmura
Sych jaskółek, bo już góra
Wicpie kraje na wysciżgi
Przepty strzyżem - sta nas figi.

33

Alc niechby poleciały
I spicerraty na kurhanach,
Gdyby nam, choć pozostaty
Wróble w szarych srożyk i nysanach.

Lecc niestety Pamię Drogi!
Wiatr porypa ptaki nasze;
Tak! bo ptaki w ciżm i wóid drogi
Nasze puste nas' proddasze...

Alc niech tam! mam nadzieję,
Że gdy cieżty wiatr nawieje,
To jaskółki i now' przybieda
To gniazdko prosie' bedą...

Takich wiele!

Nad wieczorem koto wody
Zechat w boje panier młody
I zagladnał do okienka,
Gdzie starora lina sukienka.

Wtem na progu siowere stannie
Oranjaro jak zaranie
I migocze srozym wiatkiem
I szafironem jak obloczkiem.

Tak i staje konik gwiady
Myślas, że tu nie ma radady,

Lecz niestety! ramieci w boje
Wchodzi panick na pokoje...

I kasypit konik eroja
Okro, ie bohater gachem
I nleciať w karnawo boje
Kiedy wotkal malery a lachem

I oznajmit Wielkiej Praci,
Ze pan jego wieowiec Praci,
Pro on malery a winem w beczce
Przy fajercze i kierrecze...

I kryknęli worysoy razimie:
„Niech go jaomy pidun trzasimie,
* Niech go spali; kiedy tchory
I wóróć walki kierrecze, drzy.

My zaś malerny jak młotwieńce
W karnawym boju sta młotwieńce
Ircj ojeryny, a nam wieńce
Się wstane, tchórom kosić! „

I maleryli jak przystało
Za ojeryny, i za braci;
Tchórom nie się, nie wstatało
Tchóra a Wielności, woyestko braci.

Czech i Polak to dwa syny
Jednej matki, jednej matki;
Los a ich który zdarł narzuca —
Czechy, Polaka to dwie wdowy.

Alczyż, niech nadzieje,
Ze królewskie ich korony
Lnoś na czołach najśnieje,
I pokornią się im trony.

Wtedy Czechom Polsce stawa
Jako grzmot a burzy wozwiecie,
Gdy Wacława, Polesiana
Lnoś korona jaśnieć będzie:

I ja cieszyć się też będę,
Gdy polepszy się ich sprawa,
Z pierwi głosem mej' dobiegę,
I zawołam: „Chwała! Slawa!!

Tego ięczę mej' Ojczyźnie
Jako Polak krwi i kości,
By w Lwoich i w Obchymie
Miata jęzere dni radości:

Taka, patam iębertwością,
I ten Czechom, bo jamu w nim

Duchem krewny, miła a lubością
Ten nieraz składam na ich ziemi.

Kwicciesi, szwi sam niebogaty
Niwiś mi ronie fijańkowe
Do nbogiej mojej chaty
I girlandy kowiejskowe

Maj bogatszy niwiś jaiminy
Enlipany, brów nachlarre,
Nierabudki i kaliny
I tysiące kwiatów w darze.

Czerwce rrazu niwiś mi słote
Róie, lecz te groyty mroszki;
Po przistrasnym przyniwiś słote;
W słocie rosty zaś śmierdwinoski.

Co da Lipiec, Sierpień, Wrzesień,
Co Listopad da nbogi?!
Perwie to, co darza jesień;
To jest: ciemie, chrasty, glogi...

Karambol.

55

Pani lubisz polne kwiatki;
A dżis kwiatków jest tak wiele:
Dawonki, sroczki i bławatki
Tuz na drogę przy kwocielę.
Możnaby a nich bukiet konn...
Lrobie i przechadaki wycę;
Pa w tej myśli wyszedł a domn,
By pomocą Pani służyć.

— Byłam w polu i widziałam,
Że wistocie wiele kwiecia,
Ale nimno uczuwatam;
Lrosata, co mi a tego sınıccia? —

Tak wistocie? O! ja wierzę,
Że na wszystko Pani nimna
Proć jednego. Mówmy srexćre:
Pani's drapła by się nimna
Nie cojść w drodze, bo ci młdną
Moje przyjeń, moje chęci;
Pani's więcej, niż obłdną
O tem wieść i nie sınıci!
I nie mówię na wiatr tego,
Choćbyś mnie przezyć chęcia,
Póś mówita cześn srego,

Ze kociępski gatai biata
Wistrowym siatem cię, nasycę,
Gdy ja, a oka tracię chręstę,
Nisi ten, który cię, naszczyę

Imię, przyjaźnię od lat tyle....
Filozofski chce grać rolę,
Tak nycrajmie kaida lwica;
Wartasę, aby na tmem crole
Napisano: „Ja je mnię a“!

— Pamięski wyrost mi nie ma dki,
A kis napaię, co nielada
Imięch obudę, bo mi kwiatki
Prawię a męczyęnię nie wypadę
Wszak imię wszytko seris bierę,
Waię kaidę krok kubięty
I ma sędęnię w pęnnęj mierzę,
Bie w tēm dorōd ma mierzity,
Ze tam skromnię nięj zera,
Gdy się, kwiatki ni dwojke zbierę

Wierę mowę, lecz to pomnę,
Ze wistrowym wiele razy
Tak te pamię bardzo skromne
Bie skromnięci swej obrzy

Do sypialni mierzysz w chodak 56
Wpót ubrane - tyłem prawa;
Pocóżnie wiem - lecz dowodak,
Czem ta skromność przechrzanana.
Do widziatem zaraz rankiem
Dostyć exsto, a wiecorkiem,
Gdy spieszyleś a swym kochankiem
Do pierwicy - tak! z gasiorkiem
I tam sporą dozę, czasn
Czerpiąc mleko, czy śmietanę
Do gasiorka ze synkfasn
Wychodity jak pijano.....
Kad to powiem o całości,
Choć zaprzeczysz mojej mowie,
Że do marzeń o przyszłości
Pierśmiś śniłyś za meztowie!
I to wszystko to „rypa da”,
Chociaż śmieje się publicznie,
A mój głupi rozum gada,
Że co najmniej, to komicznie!

— Ja? z synkfasn? a... z donicy...
Ja śmietanę... mój kochany...
Ja niechodzę do pierwicy...
To nie prawda!... ja śmietany...

Alex - Pani! brytan s'viadkiem,
ktory z Pania do pierwicy
Koto p'istej wozest ukradkiem
I zjawi kawał polędwicy...
Sprytaj Pani się, mleczarki,
A opomie nalezycie,
Ze zjawi misso-potłukā garbki
I sie za to dostat bicie....
Dobrze, sie mie byto goici,
Proby ktopot i nie lada
Był dowodem trzej, skromności
I trojzego: „tak my pada“!
A nie to nprawi sie nie mie skromni
Lez xamilerej prawde tawno,
Ze asani w brudach brotki,
Jest nie skromna, a obłudna!...

Czemu ziemam?

Dzisiaj wozdzie kwitna rocie,
Wozdzie xieleni, ptawiat spieny,
W mej kas' duszy jakies burze,
Jakis objaw chorobliwy.

7
Zamiast śmiać się, często xierram
To raz głośno, to znów seicha;
Za exens' t'obnie, gdzieś spoxieram,
A nos sobie głośno kicha.

Ha! widocznie ktos tam inny,
Co ma r'p'tyr na moją duszę
Kicha, xierra na los xmienny,
Więc i ja mu otórzyc' muszę.

Tak! bo wiem to z Doświadczenia
Ze gdy jeden xierramie sobie,
To i drugi, choć xniechcenia
Też nleża tej chorobie.

Więc ty „ktos tam” xaxmij' xierrac'
Śmiać się, w dobrym być humorze,
To i ja przestane xierrac',
Choć dziś słotno jest nadwozie.

Trzy poręczenia.

Na pamięćkę, myśli pare
Chce, wyspierrac' Panu moją;
Toż uderkam na struny stare,

Byle tylko pamiętać twoją
Dziwięk ich w duszy zachorata -
Wprawdzie wiem ja ile warta
Me iścianie, lutnia sata...
Doświadczenia mego karta
Pokazuje, ile mazy!
Lecz, że moje lepsza dola
Piesni mę społka, choć pro latak,
Pręto pozwól, a pogmazy
Stary dudziarz, gdy Ewa wola
Raz ostatni Ci o kwiatkach....

Piękna jest roza, gdy na klubie toni
Z pośród zieleni mychyla się morza
Jak królowa z rubinów w koronie
Okielem swem patrzy w szafirów mustrorze,
Piękna jest ona, kiedy jako pani
Sre stwiebnice swęścieniem opramianio,
Am zamian od nich na ziemskiej przystani
Obięra pokłon i stobkie w estehniemia,
Piękna jest nawet, kiedy spi stobinelnio,

58
Lub, gdy łaskawie rozmawia z gwiazdami,
Bo jej słowami sfierają miluchno,
A nieba srebrzą jej skronie perłami....

Pięknym fioletek, gdy po Angliem spaniu
Z pod macoszego nareszcie kobierca
Wychyla główkę, i o smaragdylnostanin
Płótko przemawia drobnem tchnieniem
serca.
Pięknym on kamsze, choć drobny i skromny,
A miły sercu, choć pod psotem rośnie,
Bo on jest pierwszym, który oddech wonny
Niesie w podartku języczku wężym wiosnie.
Oni ja, białki, stroi uroczysie
W pierwsze bogate i samych wianek szaty,
Potem się chowa w pokorze pod liście,
Bo na tem miejscu rosły inne kwiaty.

Piękna, jest lilia w ogrodowej gnieździe
Gdycała w białki jak oblubienica
Niktę marzenia w zachwyceniu przedzie
Potem ja, okłada przy mogaach Księżycu
Lub, gdy jak Indyth Dobyna oręcia,
Z exotem otwartem staje w boju szranki

Rabie, kaleury, Depere i - rrycicia
Wrogie satany i ich nychoranki!
Piekna, jest rresocia, gdy perliska rosa,
Niby brylanty skrzy sie w srebnej bieli
O! wtedy same ciesz sie, sie, niebiosa
Ja jej przeknosic, - raxdroscze Anieli

I mirabudka, co brzezi strumyka
Lwa, krasa, idobi, gdy sie biedna wali
Stosownie na niego, ze jej rreia i nmyka
I zapomnia o niej raskiem w Dali.
Piekna, jest ona, kiedy gwionka, drwona,
Skiania ten ziemi, nteczka prymyka
Lub rriarowy orate, periami ozdobra,
Oczka niebieskie obrotkiem fronteka
I ofi jak rreie, lech duchem poglada
Gdzieś het daleko, jak gwiazdka przez chmury,
A rriem, gdy sionce w waeta, rraglada
Podnosi swoto pogodne wo gory
I wita prymyka nie rromie, lech okiem,
Jakby kochanka smych rringriscien postobien

51
Pisknym i goździk, pisknym ci i bratek
Strojny w aksamit różnokolorowy,
Pisknym jest również i siny białoratek
Łokiem szganek do uszng gotowy
Dziecha i porcelanki. Smirt, co na crole
Dziwiec niemiomych i mejoir kaszngi
Dumnie spoczywa. Dzielne pachołe
Skromna rzędka, co w obramian szngi
U drzwi paniczów - kwiatów - polatuje.
I nieśmiertelnik, co w zimny kartuje.
Wszystko to piękne - wszystko narodził się
Stwórca na chwałę, jak Aniołów chóry:
Jedno kolory, drugie cary wroni
Kiesie w ofierze wziemi do góry.
A słonko, księżyc i niebieskie gwiazdy
Widzą wspaniale i cudowne szaty
Wolają, głośno: „Tak powinien każdy
Kwitnąć na świecie, jako kwitną kwiaty...“

• • •
Z tych to kwiatów wieniec mamy
Tobie Pani ofiaruję;
Chciej go przyjąć, ale cały,
Bo brak jednego bowiem psuje

Cata, piśmności tej pieszczoty—
Łą i inne kwiaty drobne
Równie wdzieczne i nadobne:
Teżne barwa, bawia, oko,
Długie sięja, roz szeroko.
Tu należą jabłkier stoty
Lilipanty, kryzantyny,
Tu skierwaniny i jaśminy:
Tu tysiące żółtej braci—
Lecz, że żółtość panie drażni
I domyśły rożki jaśmone,
Wier wla śnorniej x tad bojażni
Oich piśknie, ani wspomnie,
Choć wianuszek na tem straci..
Wier nie x żółtych ten wianuszek
Niosę, w darze Pani Tobie,
Pracę go wstawie w swój wianuszek
— Żółte ja zatrzymam sobie.
Ażaczego? — gdy się spytasz —
Ja tak żółte akceptuję?
Czytaj w kwiatkach, a myczytasz:
„Żółtość stoto anamionuje“!

Aco xtole, to bogate,
 Piękne, orogie, ba i terrate,
 Wicc, gty m w róziach poniósł strata,
 Kóltym kwiatem gredy cate
 Poobsadkam i otocze,
 Naokoto x ciernia wisnicem,
 By je jakie xby smocze
 Nie splamity krwi rumienicem.
 Wicc By barwy: Rnoko-Lackie
 Mniej xzielonym flakonikm,
 Za xas cxyto Anstryackie
 Porasadkam na klombikm.
 Troje niechaj wiosna pieści,
 Troje jesień niech hartuje,
 By km Powieć kwitły cześci:
 Tego ryce, i wino xuje, ...

Morowla 3 9. 11. 883.

Zmartwychwstanie!

(Imię ks. P... & Nr...)

Jeszcze ziemia niebrana
Po zimowej Angielskiej nocy
Odproczyła ci tu krana
Jasność nad nią się roztoczy.
Wnę przeciera swe krenice,
Dziwiga głowę, stopy głósy,
Co roznozą tajemnicę:
Zmartwychwstania podniebiosy.
I żywi krywa się z prościeli,
Stroi w szaty się sirijskie, me,
Z Aniołami się wesseli:
„Alleluja” brzmiać serdecznie,
Wtem bieluchny Anioł Boży
Lotem myśli z nieba spada,
Lamie pierze, grób otwora,
Tryumf wielki spowiada...
For te dżiny widząc strach
I wratony głąz grobowy
(Wierindief!)

Do przyjaciela J. R.

Żeś zapomniawszy mnie Czteku
 Karot myśleć się nie godzi,
 Prujajsi bowiem i wiersi wieku
 Wresz przeciwnie mi dowodzi.
 Tak! bo choć się burre srozi,
 Choć i wiatry dno, Gndnionne
 Serca twego nie samrozi,
 Ni mynsza, południowe...
 Wie troszczyłem się Nieboie
 O twe zdrowie co poranka,
 Proci i to się zdawryi moie,
 Ze roztaxi się lepianka...
 Dnis roznmim Cię Stowitku
 Czemns' obrzyd się tesknota;
 I ja smutny wnym kacioku
 Lamentuje, bom sierota...
 Lat Drodziociu Matka u grobie
 Axem Matka? - O! nie pytaf

Smutku wiekować mi chęć sobie
Sercem boleść sierot chwytać...!
Teraz nowym drugie Serce
Z mej rodzinnej stracił strzechy
Wic żyć muszę na roztęce.
Będę ogrzania i - pociechy...

Mr. 1/2 5/11. 886.

X. Tomaszewski

Powinszczenie kwiśm od Nici:

Dziś Świętego Wincentego
Czcisz, otaera ludzkie plemię;
My zaś Ojca Duchownego
Wielbiamy i drogimy imię!

On nauczał ludzi miary
I nadziei i miłości
I do Boga stał ofiarą
Przy ołtarzu i tej miłości.

I wzbogacił Słapan święty
W bożkie cnoty swoje, brzość.

La to rostať w niebo wzięty,
By miał chwałę i nagrodę....

Sty kjaż nasz jedyny
Merys takie boia, Arzodę;
Niech i Tobie za twoe cny
Da Bóg Niebo na nagrodę.

A tu niżej wreszcia tyle,
Ile rosły pada w Raju,
By siemotkiego zjia chwile
Wpadywały jako w Raju...

La nas mōd się jak na siebie
I skrzydłami stoer swenni,
Byśmy byli kiedyś w niebie,
A tu niżej wreszlińymi....!

Monta 3, 10.3. 887.

Lustronia.

Wicher mnie jak orle z gwarda
Zdmuchnął nagle robey sriat;
Wreszciamego cmi się gwarda
I nadziei widnie kwiat.

Bo tam smutem marzen roje,
Jaka po plocie frajak nie;
Tam ja wgrzebat serce moje -
I Wanri wiecznie chciatem zyć...

Tam em sterat sity metode,
Tam nie jeden szalony boj
Tam tez chciatem w na nagrodę,
Na spoczynek niec' grob moj.

Lece daremnie! - jak wygnaniec
Mijam niiry, jar i bor
Witam druki sriata kramiec
Kamizony or fardach chmur.

Ha! co robic' ? czek tużackem
Dokad w nim siez bialka ducl -
Sriat padolem - zywie plackem
Kimmny grob to jego druk...

Wic, gdy kaza na Pestoindzie
Kawicie smutna, mltę piewni
Mniejsza o to - i tej piodzie

Przez potójny grobu płesni.

Lece Nam Drobki or mej rosterce
Ka żaskawość lecia szesć
Pozostaniam wdrzewne serce
Życzeń mnogo, dank i cześć.

Pańskie zdrowi - Pańskie zdrowi
Mówić więcej wybrania żal -
Ciebie petyngi rozbitkowi
Wśród zabudzonych burza, żal....

Lece gdy brzemie mej boleści
Zapamięcia polknie toni,
A zefirek naszedł ci
To uściskam Wasza, stoni....

Ks. Pety
30/3. 89.

Przewielebnemu
Ks. M. K.

Lat externalie & Boiej roli
Ranomiken - bytem & Wami;
Dziś officium nie pozwoli
Przekonać „vivat” kielixkami

I wygnajcie osobiscie,
Co sie. An Mam w sercu miesci -
Wise przyjmiecie, chociaz w liscie
Ale zyczenia udowodzcie.

Wprawdzie, gdy me gwiazdy zbladly
Nos na kwintę sie nastronil
I okrzydek mi spadly,

Gdy mi kaprys... kurz skrotil.

Alle prozisz licha kens!

By zapomnac na te gury

I choi bieda czicha dusi

Pomnijcie sie do mury

I nie pusciec z rak licenki,

Gdy achota nagrzi biesie,

Aby skromne me presentski

Przyjacielom miesc w ofierze.

Toz i dzisiaj hoke stroje,

Wychynam mury do pomocy,

Wspomnieniami ducha poje

I liruje z calej mocy.

I juz plynz z hoke kony,

Jak w obrona gorska woda

(21)

Lecze narotka w Warszawie strony
Na Michała z Batignolles...

Święty ich on: „Niechaj Bożia
Laska krzepi Wasze siły;

Niech orłaca jako konna
Dnie sypota - do mogiły.

Niechaj chroni od zgrzyoty,
Smutku, bólu i kawodu;

Niech humorok darca stoty

Wieruch scieżny jak kamotak...

Niechaj ducha stroi w świecie,

Niech przyjaciel jedna wreszcie:

Tam w Świątym i górnym świecie

I tu - na prawdziwym grzebnie.

A tak, byś jak Anioł biały

Po najdłuższych dniach pogody

W pracy zbożnej poświęcały

Po nagrodę wreszcie na gody...“

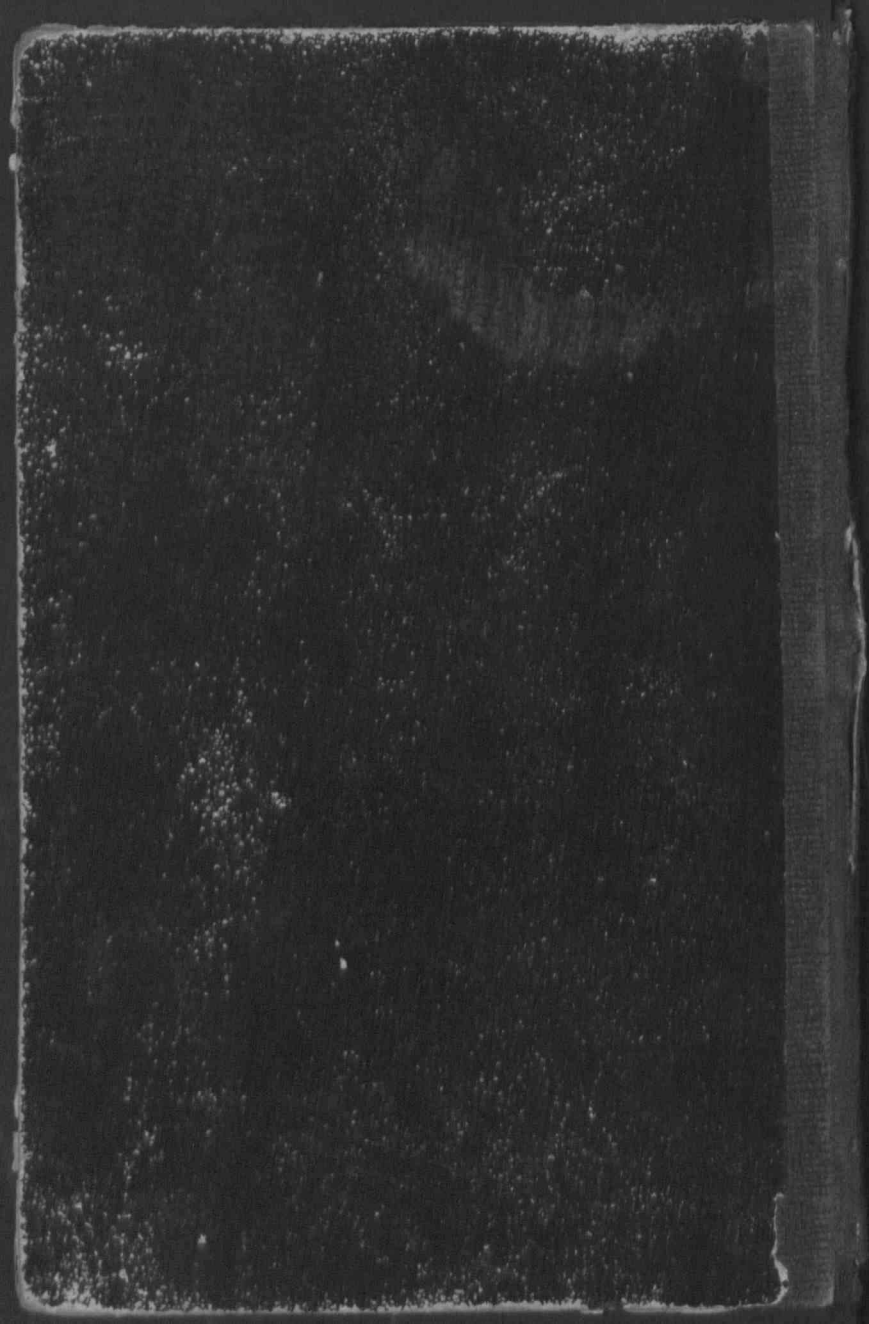
Taki dzień u mej lirki pójmie,

A duch u górze prośbę wznosi:

„Spełni to wieczny Gospodynie,

O co świąt kornie prosi...“

Batignolles, d. 29/9. 889. ko. Tomy

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.